

1014

2

സാമ്പത്തികവിജയം

കെ. മാമ്മൻ എം. എ.

83500

1950

വില രൂപ 1

8220

വിഷയവിവരം

അദ്ധ്യായം	പേജ്	വിഷയം
1	1	വിജയം
2	7	ആനന്ദം
3	12	ഭാഗ്യം
4	17	സ്വസ്തമനം
5	21	പണം
6	28	വിദ്യാഭ്യാസം
7	33	അഹങ്കാരം
8	37	യെളുപ്പം
9	41	പരിഭ്രമം
10	46	വ്യാപാരമാന്ദ്യം
11	50	പരാജയം
12	55	സ്ഥിരമനോഭാവം
13	58	മുൻവിധി
14	63	വക്രവീക്ഷണം
15	68	ധാർമികബോധം
16	72	ശാന്തത

Table of Contents

Introduction	1	
Chapter I	10	
Chapter II	20	
Chapter III	30	
Chapter IV	40	
Chapter V	50	
Chapter VI	60	
Chapter VII	70	
Chapter VIII	80	
Chapter IX	90	
Chapter X	100	
Chapter XI	110	
Chapter XII	120	
Chapter XIII	130	
Chapter XIV	140	
Chapter XV	150	
Chapter XVI	160	
Chapter XVII	170	
Chapter XVIII	180	
Chapter XIX	190	
Chapter XX	200	
Chapter XXI	210	
Chapter XXII	220	
Chapter XXIII	230	
Chapter XXIV	240	
Chapter XXV	250	
Chapter XXVI	260	
Chapter XXVII	270	
Chapter XXVIII	280	
Chapter XXIX	290	
Chapter XXX	300	
Appendix	310	
Index	320	

മുഖവുര

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പുല്ലാലം കഴിയുന്നു. നാം ഒരു നൂതനയുഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ജനകീയ ഭരണം മിക്കരാജ്യങ്ങളിലും പ്രാബല്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. ഈ ഭരണത്തിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സാമോദയം എന്നീ ആശയങ്ങളെ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണ്. ഏഷ്യയിൽ പല രാജ്യങ്ങൾക്കും വിശിഷ്ട, ഇൻഡ്യക്കും കേരളത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഇനിയത്തെ ഉദ്ദേശം സമത്വം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും അസമത്വം അതുപിടിക്കുകയും കാരണമാകുന്നു. ജനഭരണത്തിന്റെ പ്രധാന നയം സമത്വം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും, അവയെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും മുതലായവയിൽനിന്നും, കബേരനാരിൽ നിന്നും സ്വന്തം ഗവൺമെന്റിലേയ്ക്ക് എടുത്തു തൊഴി ലാഭിക്കുകയും നിർമ്മാണങ്ങൾക്കും വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം, ഭവനം, വിദ്യാഭ്യാസം, വൈദ്യസഹായം മുതലായവ ലഭിക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുകയുമാണ്. കൂടാതെ, വസ്തു ഉടമസ്ഥത, പണമുടമസ്ഥത, സാമ്പത്തികസ്ഥിതി എന്നിവയിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാനും ഭാരിച്ച സ്വത്തുള്ളവരിൽനിന്നും കൂടുതൽ നികുതി പിരിച്ചെടുത്തു പൊതു ജനക്ഷേമത്തിനുപയോഗിക്കുന്നതിനും ജനഭരണം നില കൊള്ളുന്നു.

ഈ നവീനയുഗത്തിലെ യുവതീയവാക്കന്മാർ അവാശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട സംഗതി വാസനാശക്തിയും,

ബുദ്ധിദൈവവും ഉപയോഗിച്ച് സ്ഥാപനങ്ങളെ വിജയപൂർവ്വം വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ ഇതുപോലെ പാഠിയകാലം മുഖിലായിരുന്നു എന്നതാകുന്നു. ജനനത്തെയും, വർണ്ണശ്രമത്തെയും ആസ്പദമാക്കിയുള്ള അവകാശങ്ങളും പദവികളും അസ്സമിച്ച കാലം. ഭാരിദ്രുത്തിൽ കഴിയുന്ന വർഷം വേണ്ട ഉത്സാഹവും വേണ്ട ഗുണങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ ഉയർച്ചയിൽ വരുവാൻ തടസ്സമില്ലാത്ത കാലം. ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും ബൈഭവവുമുള്ളവർ ഏതു ജോലിയിലും ശോഭിക്കുന്നതിനും, എവിടെയും ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ തടസ്സമില്ലാത്ത കാലം. വ്യവസായം, വാണിജ്യം, ബിസിനസ് എന്നിവയിൽ വജ്രയന്ത്രി വരികണമെന്നും, ഒരു പുതിയ രാഷ്ട്രവും, (Nation) ജാതിയില്ലാത്ത ജനതതിയും സൃഷ്ടിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്ന യൗവനക്കാരരുടെ ഗാഢമായ ചിന്തയെ ആകർഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധ ആഫ്രീസുകളിൽ “ക്ലാർക്ക്”ന്മാരായിരിക്കുന്നവർക്കും ഓരോ ബിസിനസ്സിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നവർക്കും, വിജയം നേടുന്നതിനുവേണ്ട ധൈര്യവും പ്രാപ്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ, അതു ലഭ്യമാകുന്നതിനുള്ള പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം കേളരത്തിലെ യുവജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നതെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഈ നവീനയുഗത്തിൽ ധനം, വ്യവസായം, വാണിജ്യം എന്നിവ ആർക്കും പാരമ്പര്യമായൊ, കുടുംബസ്വത്തായൊ വെച്ചിട്ടില്ല. പഴയ കാലങ്ങളിലെ ഭ്രഷ്ടിച്ച സമ്പ്രദായപ്രകാരം ബാങ്കുകളിലും, ബിസിനസ്സുകളിലും രണ്ടും മൂന്നും

തലമുറകൾവരെ അയോഗ്യരായ സന്താനങ്ങൾ സമ്പത്തു അനുഭവിക്കത്തക്ക വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോളാകട്ടെ, പിൻതുടച്ചാവകാശം (Succession Duty), മരണശേഷം വസ്തുക്കൾ പേരിൽ മാറുന്നതിനുള്ള നികുതി (Death Duty), ഭാരിച്ച ആദായനികുതി (Super Tax) എന്നിവകൊണ്ടു പഴയ ഭൂമി രീതി അസാധ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഐക്യകേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതായിപ്പറഞ്ഞുവല്ലോ. സമതപം ക്രമേണ നടപ്പിൽവരുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. വിദേശക്രമണമൊ, ബാഹ്യമായ ഉപദ്രവങ്ങളെ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ആഭ്യന്തരകലാപങ്ങളിലും മത്സരങ്ങളിലും ഇടപെടുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ല. അതിനാൽ പഴയ ഭൂമി നയം ഇനിയും സ്വീകരിച്ചു "ചേരി"കളിലും, കക്ഷികളിലും, മതങ്ങളിലും അകന്നു നില്ക്കാതെ പരസ്പരസഹായബുദ്ധിയോടും ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടും പരിശ്രമിച്ചു ഏകയോഗക്ഷേമത്തിനും, സാമ്പത്തികാഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടി ജീവിതത്തോടു് ഉയർത്തുന്നതിനു് കേരളീയയുവജനങ്ങൾ പരിശ്രമിച്ചാൽ ആനന്ദവും, ഐശ്വര്യവും കേരളത്തിൽ വ്യാപിക്കും.

വിജയം എന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഉൽകൃഷ്ട ശ്രമങ്ങളും പ്രായോഗികസിദ്ധാന്തങ്ങളുമുള്ള പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മറ്റു ഭാഷകളിലുണ്ടെങ്കിലും മലയാളഭാഷയിൽ യുവജനങ്ങൾ വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കത്തക്ക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

കേവലം അപൂർവ്വമാകുന്നു. ഈ കറവിനെ പരിഹരിക്കാ
 മെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചു ഇതംഗ്രന്ഥങ്ങളെ അസ്പദമാക്കി എഴു
 തിയിട്ടുള്ളതാണ് ഈ പുസ്തകം.

ലോകകാര്യങ്ങളിൽ (affairs of the world) വിജയം
 എന്നാൽ എന്തെന്നും, വിജയപ്രാപ്തിക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ
 ഏതെല്ലാമെന്നും, വിജയശ്രാവരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ആനന്ദ
 മായി തൃപ്തിയോടെ ജീവിക്കേണ്ടതു എങ്ങിനെ എന്നും
 ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിജയം

വിജയകാക്ഷയില്ലാത്തവരായി ലോകത്തിൽ ആരും തന്നെ ഇല്ല. നാം എല്ലാവരും ഓരോ തരത്തിലുള്ള വിജയത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടു സൂതപുരംമാംവണ്ണം വിജയം സമ്പാദിച്ച പലേ മഹാനായുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ നമുക്കു കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നുണ്ട്.

വിജയപരിശ്രമം ഒരു രാജവീഥിയാണ്; ആർക്കും ആ പാതയിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു നിശ്ചിതലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരാം. മനുഷ്യൻ സ്വാഭാവികമായി ആഗ്രഹിക്കാവുന്നതെല്ലാം ആ പൊതുവഴിയിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചാൽ ലഭ്യമാവുന്നതാണ്. വിജയകാക്ഷയുള്ളവൻ പ്രവർത്തനരംഗത്തിൽ ചഞ്ചലനാകാതെ സുധൈര്യം മുന്നോട്ടു പോവുന്നു. സന്ദർഭങ്ങൾ പാഴാക്കുവാൻ അവൻ ഒരു വെട്ടുനീല്ലു. സ്വപശക്തിബോധം അവനു സംസിലമാവുന്നു. ജീവിതം നമ്മുടെ നിയന്ത്രണത്തിനു അധീനമാണെന്നും അല്ലാതെ നമ്മുടെ യജമാനഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്നും മനസ്സിലാവുന്നു. വ്യക്തിഗതമായ വൈഭവംകൊണ്ട് വൻകാര്യങ്ങളെപ്പോലും നിയന്ത്രിച്ചു സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന് അനുഭവങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഓരോ പ്രവൃത്തിയിലുമുള്ള അഭിരുചിയനുസരിച്ച് ഒരു വന്റെ ഉന്മേഷം കൂടിയും കുറഞ്ഞും ഇരിക്കാറുണ്ട്. ഒരു കലാകാരൻ ലഭിക്കുന്ന ആനന്ദത്തെക്കാൾ വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണ് ഒരു രണവീരൻ അവന്റെ വിജയത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നത്. ഒരു വ്യവസായവിദഗ്ദ്ധന്റെ ആനന്ദം ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന് അരോചകമായി തോന്നാം.

വിജയത്തിനായി 'സപീകരിക്കുന്ന മാഗ്നാട്രൂഡ് എന്തായിരുന്നാൽതന്നെയും എല്ലാപേരുടെയും ലക്ഷ്യം ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഉന്നതപദവിയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ലഭ്യമാകണമെന്നാണ് എല്ലാവരും അഭിലഷിക്കുന്നത്. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഒരു പത്രറിപ്പോർട്ടറായോ, ഒരു ഇമസ്സനായോ, ഒരു ഉപസേനാനിയായോ, ഒരു ഉപദേശിയായോ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടാൻ ആരുംതന്നെ ആഗ്രഹിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രധാനമന്ത്രി പദത്തിനു ചിലർ കാംക്ഷിക്കുമ്പോൾ മറ്റു ചിലർ സർവ്വസൈന്യാധിപസ്ഥാനത്തിനോ പൗരോഹിത്യമേധാവിത്വത്തിനോ ധനകാര്യമന്ത്രി സ്ഥാനത്തിനോ ആസക്തി പ്രകടിപ്പിച്ചുവെന്നു വരാം.

ഒരു വിധം നോക്കുമ്പോൾ വിജയം ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്തെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒന്നാണെന്നു പറയാം. ശുക്രദശയിൽ വ്യാപാരങ്ങൾ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധമാവുമെന്നു ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നത് മുൻ പറഞ്ഞ തത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നല്ല കാലത്തു "കാളിപ്പട്ടിപ്പോലും കുതിരക്കുട്ടിയെ" പ്രസവിച്ചു എന്നുവരാം. എന്നാൽ ഈശ്വരദത്തമായ എന്തെല്ലാം മഹത്വങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും

ബുദ്ധിപൂർവ്കമായ പ്രയത്നത്തിനു വളരെയധികം സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചു തീരൂ.

ഇതരകാര്യങ്ങളെന്നപോലെ വിജയവും ഏറക്കൂറെ ഈശ്വരവിധിയെയും കുറയ്ക്കാതെ സ്വന്തം പരിശ്രമത്തെയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. “താൻ പാതി ദൈവം പാതി” എന്നാണല്ലോ മഹദ്വചനം. സ്രീപുരുഷന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷം വേരിലും വിജയപ്രാപ്തിക്കായുള്ള ശക്തി അന്തർലീനമായി കിടപ്പുണ്ട്. ആ വിശിഷ്ടശക്തിയെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ സംഭരിച്ചുവക്കുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുകയാണ് മനുഷ്യധർമ്മം.

ഒരുവനുണ്ടാകുന്ന വിജയം പ്രായേണ വിവേചനാശക്തി, ഉത്സാഹം, ആരോഗ്യം എന്നീ മൂന്നു ഊഹാധികളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതു വിവേചനാശക്തി എന്ന ഗുണമാണ്.

വിവേചനാശക്തി:— സകല പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും വിജയത്തിനുള്ള മുഖ്യകാരണം വിവേചനാശക്തിയാകുന്നു. മനസ്സിനെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന പല നൃത്തനസമ്പ്രദായങ്ങളും രൂപമെടുത്തു് അവയുടെ സാല്പത്രക്കായി മനുഷ്യൻ വലിയ മനുഷ്യശരം അനുഭവിച്ചു എന്നുവരാം. എന്നാൽ വിവേചനാശക്തിയുള്ള ഒരുവനു് ആ പ്രയാസങ്ങളെ ഭൂരികരിക്കുവാൻ നിഷ്പ്രയാസം കഴിയുന്നു.

വിവേചനാശക്തി അനവധി ഗുണങ്ങളുടെ ഒരു സംയുക്തരൂപമെന്നുതന്നെ പറയാം. പരഹൃദയജ്ഞാനം, ഭൂതകാലാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും സിദ്ധമാകുന്ന പരിചയം,

വർത്തമാനകാലത്തേക്കു സന്നദ്ധമാകുവാനും അതിൽനിന്നും ഭാവി കാൽപ്പന്ദരങ്ങൾക്കു രൂപംകൊടുക്കുവാനും ഉള്ള മനോബലം മുതലായി അനവധി ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ലൌകികകാര്യങ്ങളോടുള്ള നിത്യചരിചയം വിവേചനാശക്തിക്കു മാറ്റം കൂട്ടുകതന്നെചെയ്യും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അറിവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള കഴിവിനെ വിവേചനാശക്തിയെന്നു പറയാം.

ഉത്സാഹം :— സ്ഥിരോത്സാഹം ഇല്ലാത്ത ഒരുവന് വിവേചനാശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നാൽതന്നെയും ഫലം ഇലോം മോശമായിരിക്കും. നിരുത്സാഹിയായ ഒരുവന് പ്രയത്നിച്ചു നന്നാകേണ്ട അനവധി സുവണ്ണാവസരങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു വരാം. വെറും അലസനായി ജീവിതം നിവ്വഹിക്കുന്നവന് പ്രതിവിധി ഇല്ലാത്ത അനേകം തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കാനിടയുണ്ട്.

മനുഷ്യർ സ്വാഭാവികമായി വെറും മടിയന്മാരോ, അസാധാരണമായ ഉത്സാഹശീലമുള്ളവരോ ആയിരിക്കയില്ല. അനുകൂലമായ പരിതഃസ്ഥിതിയും അഭിരുചിയും അവരെ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതിനനുസരണമായി മുൻ പറഞ്ഞ ഓരോ വിഭാഗത്തിലേക്കും അവർ ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഏതു മനുഷ്യനും പ്രവർത്തിച്ചു നന്നാകുവാൻ കഴിയും. ഉത്സാഹം വിവേചനാശക്തിയുടെ ഭൂതപുനാകുന്നു. ഏകാഗ്രതയോടുകൂടി ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്താൽ ഉത്സാഹം സ്വായത്തമായിക്കൊള്ളും.

ആരോഗ്യം:— ആരോഗ്യം വിവേചനാശക്തിയുടെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനമാണ്. തന്മൂലം വിജയത്തിന്റെ കവാടത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റുദീപവുമതാകുന്നു. ആരോഗ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ പ്രവർത്തനശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും ജീവിതം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. പ്രഭാതത്തിൽ ഉണരമ്പോൾ മുൻകോപമുണ്ടാവുന്ന ഒരുവന്റെ വിവേചനാശക്തി ക്ഷുദ്രമാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. അയാളുടെ ആരോഗ്യം നിശ്ചയമായും പൂർണ്ണമാണെന്നു കരുതിക്കൂടാ. ദോഹസുഖമില്ലാത്തവൻ സ്ഥിരപ്രയത്നം സാദ്ധ്യമല്ലതന്നെ.

ആരോഗ്യവും വ്യായാമവും പൊരുത്തമുള്ള രണ്ടു ഘടകങ്ങളാണ്. വ്യായാമം ജീവിതവിജയത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. എന്നാൽ അതിർ കവിഞ്ഞ വ്യായാമം ആപത്തിലേക്കു വഴി തെളിച്ചേക്കും. അധികമായാൽ അമൃതം വിഷമാവുന്നതാണല്ലോ. മിതമായി ശരീരവ്യായാമം ചെയ്യാത്തവൻ വിജയം നേടാമെന്നുള്ള ആശ നിഷ്ഠലമായിത്തീരും. ഒരു ദോഹാഭ്യാസവിദഗ്ദ്ധൻ ഒരു മത്സരക്കളിയിൽ “ഗോൾ” എടുത്തതുകൊണ്ട് ജീവിതമത്സരത്തിൽ ജയിച്ചു എന്നു കരുതാവുന്നതല്ല. ദോഹാഭ്യാസസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഇതരജോലികളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്തില്ല. മത്സരക്കളികളിലും കായികാഭ്യാസങ്ങളിലും വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരുവൻ ആഫീസുജോലിയിൽ മടിയനായി തീരാവുന്നതാണ്. ചില കളിക്കാർ മദ്ധ്യപ്രായംവരെ മത്സരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും അനന്തരം അവരുടെ ദോഹശക്തി

ക്ഷയിക്കുകയും ഒടുവിൽ അവരുടെ സാഹസങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ വിഫലമായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ മിതമായ വ്യായാമം ഒരു മനുഷ്യന് തികച്ചും ആവശ്യമാണെന്നു നിസ്തംശയം പ്രസ്താവിക്കാം.

ബുദ്ധികൊണ്ടുമാത്രമോ പണംകൊണ്ടുമാത്രമോ ഫല സിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നില്ല. ബുദ്ധിയും പണവും യോജിച്ചാൽ അതു ക്ഷണത്തിൽ കൈവരുന്നു. ജീവിതം വിജയത്തിൽ എത്തിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരാൾക്കും പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ഉത്തമമായ അവസരം ഈ ജനകീയയുഗമാകുന്നു. വംശമാഹാത്മ്യമോ, സാമുദായിക മേന്മകളോ ഇപ്പോൾ മാനിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഒരുവനു യഥാർത്ഥ യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ദരിദ്രനായിരുന്നാൽതന്നെയും ഉത്സാഹവും സ്നേഹവുംകൊണ്ട് ഉന്നതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു യാതൊരു പ്രതിബന്ധവുമില്ല.

ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ ഒന്നും ആരുടെയും കടുംബ സ്വത്താണെന്നു ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ക്രമീകൃതമായ വിദ്യാഭ്യാസവും പരിശ്രമവുംകൊണ്ട് ആർക്കും വിജയത്തിന്റെയും അധികാരത്തിന്റെയും കേന്ദ്രംവരെ ഉയരാം.

ഇപ്രകാരം നോക്കുമ്പോൾ 'വിജയസിദ്ധിക്കു' മുൻപറഞ്ഞ വിവേചനാശക്തി, ഉത്സാഹം, ആരോഗ്യം ഇവ അനുപേക്ഷണീയങ്ങളാണെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. വിവേചനാശക്തി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താം; ഉത്സാഹശീലം സമ്പാദിക്കാം; ആരോഗ്യം പരിശ്രമിച്ചു കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ മൂന്നു സുപ്രധാനഘടകങ്ങളാണ് വിജയസൗധത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലുകളായി പരിലസിക്കുന്നതു്.

ആ ന ന ട

അതിനുള്ള മൂന്നു രാമസ്യങ്ങൾ

ആനന്ദം പല തരത്തിലുണ്ട്. ഭിന്നസ്വഭാവമുള്ള വർ ആനന്ദത്തെ പല തരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചുവരുന്നു. അനുഭവങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഭേദം ആനന്ദത്തിന്റെ കൂടുതൽ കുറവിനു കാരണമാവുന്നതാണ്. ഒരുവൻ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ പരാജയമടഞ്ഞാലും സന്തോഷമുള്ളവനായിരുന്നുകൂടെന്നില്ല.

ലൗകികകാര്യങ്ങളിലും ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും ഉള്ള വിജയത്തിൽനിന്നും നമുക്കു ലഭ്യമാകുന്ന ആനന്ദം രണ്ടു തരത്തിലായിരിക്കും. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാർ പലരും അനവധി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ആത്മീയജീവിതം ആനന്ദമുള്ളതായിരുന്നേക്കാം.

വിജയവും ആരോഗ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽതന്നെയും ഒരുവൻ ആനന്ദവാാനായി കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നു നിബ്ബന്ധമില്ല. അനിയന്ത്രിതമായി പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അത്യാസക്തിയോ അതിരുകടന്ന തൻകാര്യപ്രസക്തിയോ, സമാധാനബുദ്ധിയില്ലായ്മയോ, അഹങ്കാരമോ ഒരുവനെ ആനന്ദരഹിതനാക്കിത്തീർക്കുവാൻ തികച്ചും മതിയാവുന്നതാണ്.

വിജയവും ആരോഗ്യവും കൈവന്നവരും പ്രധാനമായി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട മൂന്നു സംഗതികളുണ്ട്.

(1) ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുക, (2) ഭയാതല്പരനായിരിക്കുക, (3) വിനയമുണ്ടായിരിക്കുക.

ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുക:— പ്രവൃത്തിയിലും ഉദ്ദേശത്തിലും സത്യസന്ധത പാലിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ന്യായം എന്ന പദംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിൽ വിജയം സമ്പാദിക്കുന്ന ആർക്കും നിഷ്ഠയാസം ഈ തൂണു കരസ്ഥമാക്കാം. "Honesty is the best policy" "സത്യം ജയതിനാഗൃതം" ഇത്യാദി പ്രമാണങ്ങളും പ്രായോഗികജീവിതവുമായി ചിലപ്പോൾ വലിയ അന്തരമുണ്ടാവുന്നുണ്ട്. അനുഭവത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ പ്രമാണങ്ങളിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്നതിനെക്കാൾ പ്രയോജനപ്രദങ്ങളാണ്.

ന്യായമായി മാത്രമേ പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന ശീലം പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഏവരും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. രാഷ്ട്രീയമായോ സാമൂഹികമായോ സാമ്പത്തികമായോ എന്നല്ല, ഏതുവിധത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തി മണ്ഡലത്തിലും നീതിയായിത്തന്നെ പെരുമാറുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ള മനസ്സുണ്ടായിരിക്കണം.

ഒരു മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥമായ ഒരു അഭിപ്രായം പറയുവാൻ കഴിയുന്നത് അയാളുടെ സമപ്രവർത്തകർക്കാണ്. അവരുടെ അഭിപ്രായം

ഉത്തമമെങ്കിൽ അതിൽ വലിയ തെറ്റുണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുപോലെ ഒരുവന്റെ സഹപ്രവർത്തകരുടെ സഹായം വൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെ കൂടുതൽ കുറവനുസരിച്ച് അയാൾ നന്നാവുകയോ അധഃപതിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുമാണ്.

ഭയാതല്പരനായിരിക്കുക :—ഭയ എന്ന ഗുണം ന്യായത്തിൽനിന്നും വിരുദ്ധസഹായമുള്ള ഒന്നായി ചിലർ കരുതി വരുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു ശരിയല്ല. ഭയവും നീതിയുമായി സംബന്ധമുണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതു കേവലം ഭോഷതപമൊ ബലഹീനതയൊ ആയി അധഃപതിച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. ഭയവായി പെരുമാറുന്ന തിനമുൻപ് ഒരുവൻ തന്റെ ന്യായത്തിൽനിന്നും എത്ര മാത്രം വ്യതിചലിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള നിശ്ചയം വരുത്തണം. പക്ഷെ ഭയ എന്ന വിശിഷ്ട ഗുണം ഇപ്രകാരം മുന്നറിവു കൊടുക്കുന്ന ഒന്നായി മനുഷ്യനിൽ കണ്ടുവരുന്നില്ല. അത് ആരും ക്രമേണ സമ്പാദിക്കേണ്ട ഒരു ഗുണമാകുന്നു.

വിനയമുള്ളവനായിരിക്കുക :—വിനയശീലം ഉണ്ടാവുകയെന്നുള്ളത് അത്ര എളുപ്പമല്ല. പല കാര്യങ്ങളിലും വിജയിയായ ഒരുവൻ താഴ്മയെന്നത് വിജയത്തിന്റെ വിപരീതസഹായമുള്ള ഒരു ശീലമായി തോന്നാം. സമ്പൽ സമൃദ്ധിയിൽ വളരുന്ന ഒരുവൻ വിനയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ മാഹാത്മ്യം അറിഞ്ഞില്ലെന്നുവരാം. താണനിലയിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്രയത്നംകൊണ്ടു ഉന്നതപദവിയിലേക്കു കടന്നുവന്ന പലരും വിനയവാന്മാരായിട്ടാണ് സാധാരണ കണ്ടുവരാനുള്ളത്. നമ്മുടെ പല രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരും

വിശ്വവിഖ്യാതനാരായണൻ മറ്റു പലരും വിനയവും മന്ദ്രാഭയം ഉള്ളവരാണെന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും.

വിജയകാക്ഷിയുള്ള ഏതൊരു വ്യക്തിയും വളരെ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി ശ്രമിച്ചു കൈവരുത്തേണ്ട ഒരു പ്രധാന സ്വഭാവവിശേഷമാണ് വിനയം. അന്യരെ അധിക്ഷേപിക്കുകയോ അവഹേളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഒരു വലിയ പാപമായിപ്പോലും കരുതേണ്ടതാണ്. ഒരു വൻ അല്പം അധഃപതിച്ചുവന്നെങ്കിൽ സദുപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടും, കാർഷ്യമായ സഹായംകൊണ്ടും ഉദ്ധരിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ട പ്രധാന കർത്തവ്യം. അന്യരെ നിന്ദിക്കുകയും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരു അപരാധംതന്നെയാണ്. അഹങ്കാരത്തിൽനിന്നും അസൂയ മുതലായ ദുർഗുണങ്ങൾ രൂപമെടുക്കുന്നു. അസൂയാ നിരതനായ ഒരുവന്റെ ഹൃദയം ഒരിക്കലും സ്വസ്ഥമായിരിക്കയില്ല.

വിനയം ഭീരുത്വത്തിൽനിന്നും ആവിർഭവിക്കുന്നതാണോ? അങ്ങിനെ കരുതേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വിനയം സംസ്കാരത്തിന്റെയും താഴ്മയുടെയും ഫലമായി രൂപമെടുക്കുന്ന ഒരു വിശിഷ്ടഗുണമാകുന്നു. അതുപോലെ ധൈര്യം അഹങ്കാരമായി മാറണമെന്നുമില്ല. വിവേചനാശക്തിയുള്ള ഒരുവന്റെ പ്രവൃത്തിധീരത ഒരിക്കലും അഹങ്കാരം കൈക്കൊള്ളുകയില്ല.

ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ഗുണങ്ങൾ സ്വാഭാവികവും, വിനയം മുതലായവ അവരവരുടെ അടിയറച്ചു

മതവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും കൈവരുന്നതും ആകുന്നു. ഒരു വൻ്റെ സാമ്പാദ്യീകമായ വിവേചനാശക്തിക്കു വിലയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അറക്കാരമില്ലാതെ ധൈര്യമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ഭയലേശമില്ലാതെ വിനയപൂർവ്വം വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ യഥായോഗ്യം പാലിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും ആനന്ദം അതിൻ്റെ പരമാവധിവരെ അനുഭവിക്കാമെന്നുള്ളതു തർക്കമറ്റ സംഗതിയാകുന്നു.

ഭാഗ്യം

വിജയപ്രാപ്തിക്ക് വിവേചനാശക്തി, ഉത്സാഹം, ആരോഗ്യം എന്നിവയ്ക്കുള്ളതുപോലെ ഭാഗ്യത്തിനും പ്രധാനമായ ഒരു പങ്കുണ്ട്. വെറും ഭാഗ്യമാണ് ഒരു വനെ ഉത്തമനാക്കുന്നതെന്നുള്ള വിശ്വാസം പുരാതന കാലം മുതൽക്കു നിലനിന്നുപോരുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കുന്നതു ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും.

സാഹചര്യങ്ങളുടെ കൂടുതൽ കുറവും, പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെ സാദ്ധ്യതയും ഒരുവനെ നന്നാക്കുകയോ അധഃപതിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യും. ഒരു പ്രഭുകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു ലക്ഷ്യപ്രഭുവായി തീരുന്നവൻ ദരിദ്രകുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ഒരുവനേക്കാൾ ഭാഗ്യവാനാണെന്ന് സാമാന്യമായി സമ്മതിക്കാം.

ജന്മനാതന്നെ മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാനായോ നിർഭാഗ്യവാനായോ ജനിക്കുന്നുവെന്നാണ് മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായഗതി. ചിലർക്ക് ശാസ്ത്രങ്ങളിലും മറ്റു ചിലർക്ക് കലകളിലും പ്രത്യേകാഭിരുചി കാണപ്പെടുന്നതുപോലെ ഭാഗ്യവും ജന്മനാൽതന്നെ ഉള്ള ഒന്നാണെന്ന് അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം ഒരു ചുരുക്കജിജ്ഞാസന്റെ ഭാഗ്യം ഓരോ പ്രാവശ്യവും കുറയ്ക്കുകയും എറിയുന്നതിനെ

ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസം പോലെയാണ്. സാമത്വമൊ പരിചയമൊ ജയത്തിലേക്കു വഴി തെളിക്കുന്നുവെന്നുള്ള തത്വത്തോടു ഇതു യോജിക്കുന്നില്ല.

ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ ധാരണ മനസ്സിലേ ഒരു ദുഃസ്വപ്നമൊ സംഭ്രമമൊ പോലെയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഈ മനോഭാവം തൊഴിൽപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ദോഷം ചെയ്യുവാൻ ഇടവരുത്തും. യാദൃശ്ചികസംഭവങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു ജയാപജയങ്ങൾ വരാവുന്ന പല മത്സരങ്ങളികൾക്കും മറ്റും സംഗതികൾ കണന്നപോലെ വില നിയമസംഹിതകളുണ്ട്. അതിൻ പ്രകാരം സമത്വനായ കളിക്കാരൻ അസമത്വനെ തോല്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

ഭാഗ്യചരീക്ഷകളിൽ വിലക്കു വലിയ തുകകൾ കിട്ടിയതായി വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും നാം മനസ്സിലാക്കാറുണ്ട്. ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ പരസ്യത്തിന്റെ വിലയെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞവരാണ്. ഭാഗ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആരിലും മുതുകളിക്കാരനുള്ള മേത്തിന്റെ ഒരംശം ഉണ്ടെന്നു പറയാതെ തരമില്ല. ഈ മേത്തെ അതിന്റെ ആരംഭദശയിൽ തന്നെ നുള്ളിക്കളയുവാൻ എല്ലാപേരും പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഉത്സാഹത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ അത്യാശയുള്ള വ്യക്തികളെ ഈ മേം വല്ലാതെ അലട്ടുന്നതാണ്. ഭാഗ്യം ഒരു ദേവതയെന്നപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പറന്നെത്തി അനുഗ്രഹിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് ഇക്രട്ടൻ ബലമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി സാധാരണ പഠഞ്ഞുവരാറുള്ള മറ്റൊരാളിപ്രായം ഇത്തരത്തിലല്ല. ചിലരുടെ വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഭാഗ്യം ഒരിക്കൽപോലും തീണ്ടിയിട്ടില്ല എന്നുള്ള ആവലാതിയാണ് അധികവും കേട്ടുവരാറുള്ളത്. ഉത്സാഹക്കുറവുകൊണ്ടുള്ള പരാജയത്തെ ഭാഗ്യഭേദതയുടെ അനുഗ്രഹമില്ലായ്മയായി പരിഗണിച്ചു അവർ സമാധാനപ്പെടാറുണ്ട്.

ഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ മേം. മറ്റു ചിലരിൽ വേറൊരു തരത്തിൽ രൂപമെടുക്കുന്നു. ചില യുവാക്കന്മാർ അവർക്ക് സന്ദർഭം ലഭിച്ചാൽ എന്തൊരു ധീരക്രമവും ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവരാണെന്നും പക്ഷെ ആ സന്ദർഭം അവർക്ക് ലഭ്യമാകുന്നില്ലെന്നുമാണു പരാതി. ഇക്കൂട്ടർ അവർക്ക് ലഭ്യമാകുന്ന സന്ദർഭങ്ങളെത്തന്നെ പാഴാക്കിക്കളയുന്നവരാണ്. സാമാന്യമായ ഒന്നുതന്നെ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വീകാർത്ഥമാവുന്നില്ല. യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ അവർക്ക് ഭാഗ്യഭേദത നൽകുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു പ്രവർത്തനരഹിതരായി അവർ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. സാമാന്യപ്രാപ്തിയുള്ള ഒരുവൻ മദ്ധ്യപാനമൊ മറ്റു ദുർവൃത്തികളൊക്കൊണ്ടു അല്ലുന്നും അലസനും ആയിത്തീരുന്നതുപോലെ ഇത്തരക്കർ അധഃപതിക്കുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ വിജയം കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരുവന്റെ മാനസികമായ നില മുൻപറഞ്ഞതിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കും. “ഭാഗ്യംവരുന്നതു” കാത്തിരിക്കാതെ കിട്ടുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ യഥാവിധി പ്രയോജനപ്പെ

ടുത്തുവാൻ അയാൾ തുനിയുന്നു. പരിചയക്കുറവുകൊണ്ട് ആദ്യകാലത്തിൽ ചില തെറ്റു സംഭവിച്ചുവെന്നുവരാം. എന്നാൽ ആ പരാജയം, ഭാവി ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പാഠമായി അയാൾ കരുതുന്നു. അയാൾ ഒരിക്കലും യോഗമില്ലായ്മയെ പൂർണ്ണിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുന്നില്ല.

രാഷ്ട്രീയമായും വ്യാവസായികമായും മറ്റും വലിയ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ട് വിശുതരായവർ അവരുടെ ജന്മ വാസനകൊണ്ട് വിജയംനേടുകയാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. യഥാർത്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെയല്ല. അവർ കാര്യങ്ങൾ ശരിയാക്കുവാൻ പഠിച്ചു, കാലാകാലങ്ങളെ താരതമ്യ വിവേചനം ചെയ്തു മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ചു വിജയം കൈവരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. വിവേചനശക്തിയുള്ള ഒരു വനമാത്രമേ മുൻപറഞ്ഞ തരത്തിൽ വിജയിയാകുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

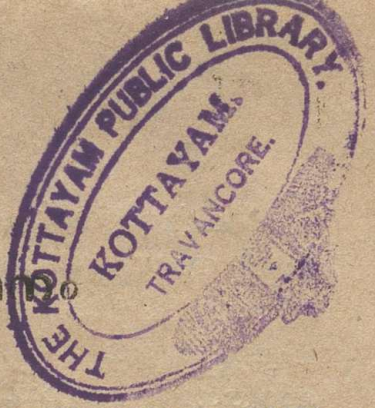
ഇററലിയിലെ “മോണ്ടികാർലൊ” എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ആളുകൾ ഭാഗ്യദേവതയെ പ്രധാനമായി പൂജിച്ചു വരുന്നു. അവിടുത്തെ പ്രകൃതി മനോഹരവും ആരോഗ്യത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തവുമാണ്. എന്നാൽ തദ്ദേശവാസികളായ യുവതീയവാക്കന്മാർ കൊള്ളരുത്താത്തവരും അപ്രാപ്തരായി പരിണമിക്കുന്നു. ഭാഗ്യദേവതയെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന അവർ കാലക്രമംകൊണ്ടു തികഞ്ഞ മടിയന്മാരായി അധഃപതിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം അക്രമവും അഴിമതിയും നാടാകെ നടമാടുകയും ചെയ്യുന്നു.

നവീനകാലത്തെ വൻകിട നേതാക്കന്മാരിൽ പലരുടെയും ബാല്യകാലത്തെ പരിസർങ്ങളും ജീവിതക്രമങ്ങളും “മൊണ്ടികാർലോയിൽ” ഉള്ളതിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ നേതാക്കന്മാരാരുതന്നെ ഭാഗ്യം വരുമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ ഉച്ചസ്വപലതയോടെ പ്രവർത്തിച്ചു നേതൃത്വത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ നേതാക്കന്മാരെല്ലാം ഇന്നത്തെ യുവതീയുവാക്കന്മാർക്കു മാതൃകയായി തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഇവർ വെട്ടിത്തെളിച്ചിട്ടുള്ള പാതയിൽക്കൂടി പുരോഗമിച്ചാൽ ആർക്കും വിജയം കൈവരിക്കാം.

നാം യശസ്സിനും സമ്പത്തിനും കാംക്ഷിക്കുന്നതു് സാഹോവികവും അനുപേക്ഷണീയവുമായ ഒരു കർത്തവ്യമാണ്. എന്നാൽ അതു ഭാഗ്യംകൊണ്ടുമാത്രം കൈവന്നുകൊള്ളുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു മുഹൂർത്തമാകുന്നു. ഭാരതനിവാസികളായ ഓരോ സ്ത്രീയ്ക്കും പുരുഷനും മഹത്തായ അനവധി കടമകളും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ചുമതലകളുമുണ്ട്. സ്ഥിരപ്രയത്നവും ബുദ്ധിശക്തിയും മാത്രമേ അതിനു സഹായകമാവൂ. അപ്രകാരം സന്ദർഭങ്ങളെ യഥാവിധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി നമുക്കു വിജയം കരസ്ഥമാക്കാം.

സ്വസംയമനം

വിവേചനാശക്തി, ഉത്സാഹം, ആരോഗ്യം എന്നു മൂന്നു പ്രധാനഘടകങ്ങൾക്കും പുറമേ സംയമനശക്തി എന്ന ഇണവും ജീവിതവിജയത്തിനു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. മിതമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു് സംയമന ശക്തിയുടെ ഒരു പ്രത്യക്ഷലക്ഷണമത്രേ.

പുരാതനകാലത്തെയും നവീനകാലത്തെയും ചരിത്രം പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ ലഘുവും ക്രമീകൃതവുമായ ജീവിത ചയ്യുകൊണ്ടു വളരെ ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചു പലരെയും നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ആഡംബരപ്രിയരും അമിതവ്യയശീലരമായ ചുരുക്കം ചിലരും നല്ല നിലയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. വ്യത്യസ്തരുകൾ എവിടെയും ഉണ്ടാകാമെന്നുള്ളതുപോലെയല്ലാതെ ജീവിതമാതൃകയായി ആരും അവരെ കരുതുന്നില്ല. കൃത്രിമ ബുദ്ധികളുടെയും ഭർമ്മാശ്ലികളുടെയും കാലം കഴിഞ്ഞുവന്നു പറയാതെ തരമില്ല. അവ്യവസ്ഥിതമായ ജീവിതമാർഗ്ഗ മവലംബിച്ചിട്ടുള്ളവർ അല്ലായസ്സുകളും ആരോഗ്യമീനരും ആയിത്തീരുന്നതു് ഒരു സാധാരണ സംഭവമായി ഇന്നു തീർന്നിരിക്കുകയാണു്. ഏകാഗ്രതയോടും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായും ചെരുമാറുന്നവർക്കുമാത്രമേ ജീവിതം വിജയത്തിൽ എത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

കമ്മ്യൂണിസം ആരോഗ്യത്തെ എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. വിഷയലബ്ധതപമോ മറ്റു തരത്തിലുള്ള ദമമാർജ്ജിവിതമോ തങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ആരോഗ്യരഹിതനായ ഒരുവനിൽനിന്ന് ഭിന്നാനുകമ്പ, ധൈര്യം, ത്യാഗസന്നദ്ധത മുതലായ ഗുണങ്ങൾ അകന്നുപോവുന്നു. ജീവിതത്തെ സർവ്വം അതുപി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽ കൂടി മാത്രമേ അവർ ദർശിക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ.

സംയമനശക്തിയുള്ളവർ വികാരങ്ങൾക്കധീനരാവുകയില്ല. കാമക്രോധാദിദോഷങ്ങളൊന്നും അവരെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. വികാരങ്ങൾ അവർക്കടിമയാവുകയല്ലാതെ വികാരങ്ങൾ അവരെ ജയിച്ചു കീഴടക്കുവാൻ അവർ സമ്മതിക്കുന്നതല്ല.

ഉന്നതനിലയെ പ്രാപിക്കണമെന്നു അഭിലഷിക്കുന്ന ഏതൊരു യുവാവും ലാഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഇന്നത്തെ ജനകീയഗവണ്മന്ദ മദ്യനിരോധനം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളത് എത്രയോ ശ്ലാഘാർഹമായ ഒരു കൃത്യമാണ്. സാമൂഹികമായ അനാചാരങ്ങളെ നിയമംകൊണ്ടു തടയുന്നതിനെ ചിലർ എതിർക്കുമെങ്കിലും, അതിൽനിന്നുമുള്ള ഗുണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, മദ്യനിരോധനം എത്രയോ വലിയ ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. എന്നാൽ ശീതമേഖലയിൽ വസിക്കുന്നവർക്കു മദ്യനിരോധനം വിജയകരമാകയില്ലായിരിക്കാം. സാമൂഹികസദാചാരത്തെ നിലനിർത്തുവാൻ ഓരോരുത്തരും മുൻകൈ എടുത്തു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. വ്യാപാരകാര്യ

ങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ മദ്യപാനികളായിത്തീർന്നാൽ ആപത്തിൽനിന്നും ഒരിക്കലും വിമുക്തരാവുന്നതല്ല.

ശരിയായ നിലയിൽ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരുവൻ വൃദ്ധനായി കഴിഞ്ഞാൽതന്നെയും യുവസഹജമായ ഉന്മേഷവും ഓജസ്സും മുഖത്തു കളിയാടുന്നതായി കാണാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തെ ശരിയായി വിശകലനംചെയ്തു നാം പഠിക്കുന്നതിൽ അതിൽ വളരെ യധികം ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ക്ഷിപ്ത കിടപ്പുണ്ടെന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. വിപരീതപരിതഃസ്ഥിതികളുടെ കഠിനസമ്മർദ്ദത്തിൽ ഒട്ടും ഉലയാതെ സ്വപരിശ്രമംകൊണ്ടു അസൂയാർഹമായ വിധം ഭയന്നാശ്രമം പ്രാപിച്ച ഒരു കർമ്മയോഗിയായിരിക്കാം അദ്ദേഹം. അർദ്ധപട്ടിണിയിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടിയിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇന്നു സുഭിക്ഷതയിൽ കഴിയുന്നുണ്ടാവാം. മറവിൽ മറഞ്ഞു കിടന്നിരുന്ന ആ നാമധേയം ഇന്നു പൊതുജനരംഗത്തു സുപരിചിതമാണെന്നു വരാം. ഒരു വാചകംപോലും പൂർത്തിയാക്കുവാൻ കഴിവില്ലാതിരുന്ന ആ തൂലിക അനവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നു ചമച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങിനെ പട്ടുകഴിയുടെ അഗാധതയിൽ നിന്നും ജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലേക്കു വന്നിട്ടുള്ളതാണു് ആ പാവനജീവിതം. ഭാരതത്തിന്റെ അങ്ങോളമിങ്ങോളം നാം ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചാൽ ഈവിധം അഭ്യുന്നതിയെ പ്രാപിച്ച ബഹുസഹസ്രംപേരെ നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുന്നതാണു്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കടന്നാലും മുൻപറഞ്ഞവിധം സ്വപരിശ്രമംകൊണ്ടു കുറവുകൾ പരിഹരിച്ചു വിശ്രുതരായ പല മഹാനാരുടെയും ചരിത്രം നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

ആതൻസിലെ പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയായിരുന്ന ഡിമോസ്തനീസു് ഒരു വിജ്ഞാപനമായിരുന്നു. എന്നാൽ ചെറിയ കൽക്കുഴലുകളുടെ വായിലിട്ടുകൊണ്ടു സംസാരിച്ചും വീട്ടിലിരുന്നു പണ്ഡിതന്മാർ ഉറക്കെ വായിച്ചും ആ കുറവു പരിഹരിച്ചു. ചില മഹത്സ്വരൂപങ്ങളിൽ തന്റെ പ്രസംഗം വളരെ ധൃതഗതിയിലാകുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹം സമയകുറവു വരുത്തിക്കൊണ്ടു് സംസാരിച്ചു് ആ ദുഷ്ടം ഇല്ലാതാക്കി. ഡിമോസ്തനീസിനു പ്രസംഗവേളകളിൽ അനാവശ്യമായ അഭിനയങ്ങൾ ആദികാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കണ്ണാടിയുടെ മുൻപിൽനിന്നു സംസാരിച്ചു് കാലക്രമേണ ആ കുഴപ്പവും അദ്ദേഹത്തിന്നു ഇല്ലാതാക്കാൻ സാധിച്ചു. സ്ഥിരോത്സാഹംകൊണ്ടു ഏതു കാര്യമാണു് സാധിക്കാൻ കഴിയാത്തതു്. നിത്യപ്രാർത്ഥനയാണെന്നു ഏകദേശം എടുക്കുമെന്നാണല്ലോ ആപ്തവാക്യം.

ഇന്നത്തെ ജീവിതമാറ്റത്തിൽ നാം പല പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വശംവദരാകുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. പ്രസ്തുത പ്രലോഭനങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുവാൻ സംയമനശക്തിയുള്ളവർക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളു. മനുഷ്യൻ യന്ത്രങ്ങളുടെ യജമാനനും അതേ സമയത്തു ആശ്രിതനുമാണു്. ആധുനിക കാലത്തിലെ ഘോരമായ കലാപങ്ങളുടേയും വഞ്ചന നിറഞ്ഞ പരിതഃസ്ഥിതികളുടേയും, ഇടയിൽക്കൂടി വിവേചനശക്തിയെ പാലിക്കുന്നതിനും ആരോഗ്യത്തെ സ്ഥിരമായി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും സംയമനം — അച്ചടക്കം അനുപേക്ഷണീയമാണു്. അതു കൈവരുത്തുവാൻ നാം ഓരോരുത്തരും സ്ഥിരപരിശ്രമം നടത്തേണ്ടതാണു്.

പ ണ ങ്ങ

പണത്തെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞൊന്നു വ്യവഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ നാം കേവലം പ്രാപഞ്ചിക കാര്യങ്ങളെ മാത്രം പ്രധാനമായി കരുതുന്നു എന്നു ധരിക്കരുത്. ആത്മീയമായും, കലാപരമായും, എന്നുവേണ്ട വിവിധനിലകളിലും നാം ഉന്നതിയെ പ്രാപിക്കുവാൻ ബലശ്രദ്ധരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. എന്നാൽ ഇവിടെ ലോകവ്യാപാരങ്ങളിൽ വിജയം നേടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ പ്രധാനമായി പ്രസ്താവിക്കണമെന്നാണുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ലൌകികമായ ഏതൊരു വിജയസിദ്ധിക്കും പണം അനുപേക്ഷണീയമായ ഒന്നായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ സമ്പാദനമാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു ചിന്തിക്കാം. പണം എന്ന പദം കേൾക്കുമ്പോൾ ഏതോ മാന്ത്രിക ശക്തിയിൽനിന്നും രൂപമെടുക്കുന്ന ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ പ്രതീതി നമ്മിൽ ഉളവാകുന്നു. അതിനെ ഏതാഗ്രഹവും സാധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹീതരത്നമായോ കാമധേനുവായോ നാം കരുതുന്നു.

പണസമ്പാദനത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട രണ്ടു പ്രധാന സംഗതികളുണ്ട്.

- (1) പണം ആർജ്ജിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട മനഃസ്ഥിതി. (2) പണക്കാരൻ ആയശേഷം അതു വിനിയോഗിക്കുന്നതിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ.

പണം സമ്പാദിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിയും സ്ഥിരത, ഏകാഗ്രത, മിതവ്യയം, സ്വസ്ഥത എന്നീ ഗുണങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പണം സമ്പാദിക്കുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട മേൽ പറഞ്ഞ സംഗതികൾ നല്ല ഒരു പണക്കാരനായശേഷവും തുടരുന്ന പക്ഷം നാം പുരോഗതിയിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊള്ളാം. മുൻ പറഞ്ഞ കഴിവിനെ പണം ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ശക്തി എന്നു സാമാന്യമായി പറയാം.

പണം ആർജ്ജിച്ച ഒരുവൻ അതു യഥാവിധി വിനിയോഗിക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവനെങ്കിൽ പരാജയം അടയുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു നാം സ്വത്തു സമ്പാദിക്കുമ്പോഴുള്ള ശ്രദ്ധയും പരിശ്രമവും അതു ചെലവഴിക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു.

ചെറിയ ചെറിയ വ്യാപാരങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചു കാര്യമായ ചുരുച്ചുറക്കോടുകൂടി പരിശ്രമിച്ചു വൻവ്യവസായപ്രമുഖനായിത്തീർന്ന പലരും ഇന്നു നമുക്കു മാതൃകയാണ്.

കച്ചവടത്തിൽ വാസനയുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ഒന്നാമതായി വാണിജ്യവിഭവങ്ങളുടെ നിലവാരവും ചരക്കു വിറ്റഴിക്കുവാനുള്ള വിപണികളും കണ്ടുപിടിക്കണം. ഈശ്വരാനുഗ്രഹമില്ലാത്ത ഒരുവൻ ഒരു കച്ചവടക്കാരനായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുമോ എന്നുള്ള കാര്യം സംശയമാണ്. എന്നാൽ ഈശ്വരദത്തമായ ആ കഴിവു അല്പമാത്രമായി

ഒട്ടകിലും ഉള്ള ഒരുവനുവേണ്ട പ്രോത്സാഹനം നല്കിയാൽ ക്രമേണ അതു വികസിച്ചു പൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കും. ചിലർ വളരെ ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ കച്ചവടച്ചരക്കുകളുടെ വില നിശ്ചയിക്കുന്നതിനും അതു ലാഭകരമായ വിധത്തിൽ വിറ്റഴിക്കുന്നതിനും സമർത്ഥനായിത്തീരുന്നു. കൌമാര പ്രായത്തിൽതന്നെ ലഭ്യമാവുന്ന ഈ കഴിവിനെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിയും തെറ്റുകളെ തിരുത്തൽചെയ്യും മുന്നോട്ടു പോയാൽ ഏതു വ്യാപാരവും വിജയത്തിൽ എത്തിക്കാം.

ഒരു യുവാവിനു മുൻപറഞ്ഞവിധം കച്ചവടക്കാര്യത്തിൽ സാമർത്ഥ്യവും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്നതോടൊപ്പം മിതവ്യയം ശീലിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു നാശമാവും. വ്യാപാരത്തിൽ സൂക്ഷ്മത അത്യാവശ്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഒരു ഗുണമാണ്. വരവുചെലവുകളെ മനസ്സിലാക്കി, ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ തിട്ടപ്പെടുത്തിയശേഷമേ ധനപ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെടാവൂ.

ഭാവിയിൽ ലാഭമുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി പല വഴികളിൽകൂടി ഓരോരുത്തർ ശ്രമം നടത്തുന്നു. കാലവൈപരീത്യത്താൽ ഈ ലാഭം അവർക്കു കിട്ടിയില്ലെന്നുവരാം മറ്റു ചിലർ പ്രസ്തുത വ്യാപാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് ആ ലാഭം എടുത്തുവെന്നും വന്നേക്കാം. ചിലർ കച്ചവടസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കു നൈപുണ്യം ഉണ്ടാവുന്നതുവരെ ക്ഷമയോടുകൂടി തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയില്ലെന്നും വന്നുകൂടാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഒരു വ്യവസായം ശരിയായി നടത്തി ലാഭത്തിൽ എത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു

വൻ പല വൻതരം വ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു പ്രയ
തിക്കുന്നതിനു തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല.

നാം ഒരു തോടോ, ചാലോ വെട്ടുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ.
ആദ്യംതന്നെ അതിർകവിഞ്ഞ വീതിയോ ആഴമോ
അതിനുണ്ടായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല. കുറേയ്ക്കുമായി തീർത്ത്
ഒടുവിൽ നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന വീതിയിലും ആഴത്തിലും
എത്തിക്കാം. “പയ്യേ തിന്നാൽ പനയും തിന്നാം” എന്നാ
ണല്ലോ പഴഞ്ചൊല്ല്. ഈ മഹദ്പഥനം യഥാർത്ഥത്തിൽ
മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാത്തതുകൊണ്ട് കഴിവുകളുള്ള
പലേ ചെറുപ്പക്കാരും അധഃപതിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അപാ
കതകൊണ്ടും, ആവശ്യത്തിനു തക്കവണ്ണം പണശേഷി
ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, പല പദ്ധതികളിൽനിന്നും പരാജയ
മടഞ്ഞു പിൻവാങ്ങുന്ന ധാരാളം പേരെ നമുക്കു കാണു
വാൻ കഴിയും. സാധനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ നിലവാരം,
നമുക്കു ഇടപെടേണ്ട ആളുകളുടെ സ്വഭാവം ഇവയെ
ശരിയാക്കുവണ്ണം അറിയുകയും മിതവ്യയം ശീലിക്കുകയും
ചെയ്താൽ ഏതൊരു വ്യാപാരത്തിലും നമുക്കു വിജയം
നേടാവുന്നതാണ്.

വ്യവസായങ്ങളിൽ നമുക്ക് ആദ്യമാദ്യം ഉണ്ടാവുന്ന
പ്രയാസങ്ങൾ കാര്യമാക്കാതെ പുരോഗമിച്ചാൽ നമ്മുടെ
ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരാം. വന്നുചേരുന്ന പ്രതിബന്ധ
ങ്ങളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കി അവ വീണ്ടും സംഭവിക്കാ
തിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും
നമ്മുടെ വ്യാപാരം അഭിവൃദ്ധമാകുവാൻ സഹായിച്ചു

~~D. H. 2250~~

പരിതഃസ്ഥിതികൾ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ വാങ്ങുംപരിശ്രമിക്കണം. ഒരു ന്യായമായ നില കൈവന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, പരിചയം കൊണ്ടും കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കാം.

ഇന്നു നാം കാണുന്ന വൻകിട വ്യവസായനേതാക്കന്മാർ എല്ലാംതന്നെ ഉന്നതപദവിയിൽ എത്തിയത് മുൻപറഞ്ഞ പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ശരിയായ നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ച് ഉന്നതസ്ഥാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിഞ്ഞ അവരെല്ലാംതന്നെ യഥാർത്ഥമായ വിജയവും ആനന്ദവും അനുഭവിക്കുന്നവരുമാണ്.

ഏതൊരു വ്യവസായിയെയും കൃതകൃത്യനാക്കുന്നതു് അയാളുടെ വ്യാപാരത്തിലുള്ള അടിയറച്ച വിശ്വാസമാണ്. തന്റെ വ്യാപാരം നിശ്ചയമായും ലാഭകരമാവുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം ഏതൊരു വ്യവസായിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഭീരുവായ ഒരുവന്റെ വ്യാപാരം അധഃപതിക്കാൻ ന്യായമുണ്ട്. എന്നാൽ സ്ഥിരചിത്തനായ പണക്കാരൻ വീണ്ടും വീണ്ടും വ്യാപാരങ്ങളിൽ ധൈര്യമായി ഇടപെടുകയും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരു പണക്കാരനായി എന്നു കരുതി ഒരുവൻ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും മേന്മയുള്ളവനാണെന്നു് അഭിമാനിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടോ എന്നൊരു സംശയം ഇവിടെ ഉദിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. ഒരു പണക്കാരനു് മറ്റൊരാളു പശ്ചാ

അലത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചു നല്ല സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കണമെന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല, ഏതു രംഗത്തും, മററുള്ളവരെക്കാൾ അയാൾക്ക് കൂടുതൽ പരിശോഭിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നും വരാവുന്നതാണ്. ഒരു നല്ല പണക്കാരൻ രാഷ്ട്രീയമായും സാമൂഹികമായും സാഹിത്യപരമായും, എന്നുവേണ്ട, പല നിലകളിലും ശോഭിക്കുവാൻ കഴിയും.

ബുദ്ധിമാനായ ഒരുവൻ ആധുനികകാലത്തു പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വളരെയധികം കഴിവുകളുണ്ട്. ഇന്നു പണസമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടി ആളുകൾ തീവ്രയത്നം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. രാഷ്ട്രീയമായോ സാഹിത്യപരമായോ മറ്റോ ഒരു വൻകിടനേതാവാകുകയെന്നുള്ളതു അത്രകണ്ടു സുഗമമായ ഒരു കാര്യമല്ല. ഒന്നോ രണ്ടോ നൂറ്റാണ്ടിനിടക്കു കൈവിരലിൽ എണ്ണുവാൻമാത്രം രണ്ടോ മൂന്നോ അസാധാരണ രാഷ്ട്രീയതാരങ്ങളെ നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചു എന്നു വന്നേക്കാം. ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിലും മുൻഗണനയിലേക്കു വന്നിട്ടുള്ളവർ എത്രയോ ചുരുക്കമാണ്. എന്നാൽ വ്യാപാരലോകത്തിൽ നന്നാകാനുള്ള സാധ്യത ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ വിപുലമാകുന്നു.

ക്രമവിക്രമം “മാർക്കറി”ലുള്ള ഒരു ലക്ഷ്യലക്ഷ്യം തന്നെയാണ്. ആ മത്സരത്തിലുള്ള വിജയം, നമ്മുടെ ജീവിതമത്സരത്തെയും സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. ഈ മാർക്കറിലുള്ള മത്സരത്തിനു പിന്നിലായി ഒരു പട്ട

കഴിതന്നെ ഉണ്ടെന്നുള്ള വിചാരത്തിൽ ജാഗ്രതയായി മത്സരിക്കേണ്ടതാണ്. കാൽ വഴുതിയെങ്കിൽ ഫലം നിരാശാജനകമായേക്കും.

ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ സ്ഥിരതയോടും, ബുദ്ധിപൂർവ്കമായും പെരുമാറിയാൽ പണസമ്പാദനം സാദ്ധ്യമാണ്. അചഞ്ചലമായ ദൃഢനിശ്ചയത്തെ പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കു നീക്കംചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ആയതിനാൽ ഈ സുവർണ്ണാവസരത്തെ പാഴാക്കാതെ ഇന്നത്തെ യുവലോകം സ്ഥിരനിശ്ചയത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ച് വ്യവസായപരമായ കാര്യങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി പണസമ്പാദനം നടത്തേണ്ടതാണ്.

വിദ്യാഭ്യാസം

ഇവിടെ വിദ്യാഭ്യാസം എന്ന പദംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന അഭ്യസനപദ്ധതികളേയോ, അതു നടപ്പിലാക്കേണ്ട പ്രായോഗികമാർഗ്ഗങ്ങളേയോ അല്ല. വ്യാപാരപരമായും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു് ഉന്നതി പ്രാപിക്കേണ്ടവർ ഏതു വിദ്യാഭ്യാസരീതിയാണു കൈയെടുക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണ്.

ഇന്നത്തെ യുവലോകത്തിനു് വിജയസമ്പാദനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അടഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലുള്ള വൈകല്യംകൊണ്ടാണെന്നു പറയാറുണ്ടു്. പക്ഷേ പരമാർത്ഥം അങ്ങിനെയല്ല. പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലും വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കാര്യങ്ങൾ വളരെയധികം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ഇന്നത്തെ കേൾവികേട്ട പല മഹാനായങ്ങളുടെയും ജീവിതത്തെ ഈ വിധത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സാരമായി സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തീർത്തുപറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ചിലർ ഈ അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ആർക്കും സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കുന്നതിനും, ആ ചിന്താഫലമായി രൂപമെടുക്കുന്ന ആദർശാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുവാനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിനാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ

പാഠാവലിയ്ക്കുകത്തുനിന്നുകൊണ്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ ഇക്കൂട്ടർ കുറിയ്ക്കുകയായി എതിർക്കുന്നു. തന്നെയുമല്ല, ഈ നിർബ്ബന്ധിതപദ്ധതികൾ വ്യാപാരപരമായും മറ്റും പ്രവേശിക്കേണ്ട ഒരുവനു സഹായത്തിനു പകരം തടസ്സമായി തീർന്നുക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ മതം.

വ്യവസായങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ സർവ്വകലാശാലാബിരുദം ലഭ്യമായില്ലെല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ബേദിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു പക്ഷെ അസ്വതന്ത്രമായ കലാശാലാഭ്യസനത്തിന്റെ അഭാവം ഒരുവിധത്തിൽ അവനെ അപകടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു വെന്നും കരുതാവുന്നതാണ്. ആഗ്രഹാനുസരണം മനസ്സിലെ പാകപ്പെടുത്താവുന്ന ബാലപ്രശയിൽ ഒരേ തരത്തിലുള്ള അറിവിനെമാത്രം ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശ്രദ്ധ മറ്റു പ്രധാന സംഗതികളിൽനിന്നും പിൻവലിക്കേണ്ടതായി വരും. അസ്വതന്ത്രതയിൽനിന്നുള്ള പഠനം, ലോകജീവിതത്തിലെ വിഷമപ്രശ്നങ്ങളെ നേരിടുവാൻ സഹായകമാകണമെന്നില്ല.

യഥാർത്ഥത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം സ്വഭാവഗുണത്തിന്റെ ഉരകല്ലാണ്. വിജയം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമല്ല. സ്വന്തം കഴിവുകൊണ്ടു കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പഠിക്കുന്നത് കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു തന്നെയല്ല അത് ഒരുകാലത്തും മറക്കാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. എന്നാൽ ചെറുപ്രായത്തിൽ നിബ്ബന്ധിച്ചു കാണാതെ

പഠിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പലതും നമ്മിൽനിന്നും ചെട്ടെന്നു മാഞ്ഞുപോകുന്നില്ല എന്നുള്ളതിലും കറച്ചു പരമാർത്ഥമുണ്ട്.

വിദ്യാഭ്യാസപരമായി വെറും പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ പോലും മനസ്സിലാക്കാത്ത വളരെയധികം പേർ ഉന്നത പദവിയിലേയ്ക്കു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടല്ലോ. സ്വന്തപരിശ്രമംകൊണ്ടു നന്നായിട്ടുള്ള ഏതുയത്ര സാഹിത്യകാരന്മാരും, പത്രാധിപന്മാരും, രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരും ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരെല്ലാം ലോകത്തിന്റെ യശഃസ്തംഭങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നു.

പുസ്തകപാരായണം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അസ്ഥി വാരമാണ്. ഒരുവന് അവന്റെ അഭിരുചിക്കനുസരണമായി ഏതുയധികം പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കാം. ഏതെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നതോടുകൂടി പുതിയതായി ഏതു ലഭ്യമാകുന്നുവെന്ന് ഓരോരുത്തനും പ്രധാനമായി ചിന്തിക്കണം. നാം വായനക്കായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ തികച്ചും നല്ലവയായിരിക്കണം. പക്ഷെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള ബുക്കുകൾ വായിക്കുന്ന ബാലവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രധാനപ്രധാന വിവേചനം നടത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതെ വന്നേക്കാം.

നല്ല ഭവനശക്തിയുള്ള ഒരുവനു ഭക്ഷണത്തിന് വളരെ രുചി കാണുമെങ്കിലും കയ്യിൽ കിട്ടുന്നതെല്ലാം കഴിക്കാമെന്നു വയ്ക്കുന്നതു അപകടകരമാണല്ലോ. അതു

പോലെ അധമമായിട്ടുള്ളവയെ വർജ്ജിച്ചു ഉത്തമമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്തു വായിക്കുവാൻ എല്ലാപേരും ശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ പരിശീലനം കാലക്രമേണ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നല്ലതില്ലകൾ എത്രയും വേഗം അറിയുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

വ്യാവസായികജീവിതത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വില പ്രത്യേക വശങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. വിദേശഭാഷകളിലും കണക്കുശാസ്ത്രത്തിലും കൂടുതൽ പ്രാവീണ്യമുള്ളവർക്കു വളരെയധികം ശോഭിക്കുവാൻ കഴിയും. വിജയകരമായ ജീവിതത്തിനു കണക്കുശാസ്ത്രത്തിലുള്ള അപാരമായ പാണ്ഡിത്യം ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും അതിൽ പ്രതിപത്തിയുള്ളവർക്കു വ്യവസായത്തിലും ധനപരമായ കാര്യത്തിലും കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിനേടാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വിവിധ രാഷ്ട്രങ്ങളും ഭാഷകളും ഉള്ളതിനാൽ പല ഭാഷകളിലുമുള്ള പരിചയം വിജയജീവിതത്തിനു പ്രധാനമായിരിക്കും.

ആയതിനാൽ ഇന്നത്തെ യുവലോകം ജീവിതവിജയത്തിനുതകാത്ത കലാശാലകളെ ആശ്രയിക്കാതെ വ്യവസായങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടു സോത്സാഹം പ്രവർത്തിച്ചു ഭാവിയിലെ ഉത്തമപൗരന്മാരായി പരിലസിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഭാഷാപരമായ ഉന്നതിക്കു സാഹിത്യപാരായണം അനുപേക്ഷണീയമായിരിക്കുന്നതുപോലെ വ്യവസായകാര്യങ്ങളിലും ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ പ്രവേശിച്ചു തഴക്കവും പഴക്കവും വരുത്തേണ്ടതിനുള്ള പരിശീലനം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ അവാസ്തവൻതന്നെയാണു് അവന
 വന്റെ ഭാവിയെ നിമ്നിക്കുന്നതു്. വിധിവിഹിതം അലംഘ
 നീയമാണെന്നു ചിന്തിച്ചു് ആരംഭത്തെ വിഷമിക്കേണ്ട
 തില്ല. ഒരുവനു തന്റെ ശുഷ്കമായ പരിതഃസ്ഥിതിയെ
 അതിലംഘിച്ചും കുറവുകളെ പരിഹരിച്ചും മുന്നോട്ടു നീങ്ങി
 വിജയംനേടാൻ കഴിയും.

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, mostly illegible.]

അഹങ്കാരം

ലോകകാര്യങ്ങളിൽ, സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ട് ഐശ്വര്യം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യുവജനങ്ങളിൽ സാധാരണ കണ്ടുവരാറുള്ള ഒരു ഭർമ്മണമാണ് അഹങ്കാരം. ഇതിനും അഭിമാനത്തിനും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അഭിമാനം എന്നുള്ളത് സ്വന്ത അധികാരം, ഉത്തരവാദിത്വം എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പാകുന്നു. അത് മിഥ്യാബോധമോ താന്തോന്നിത്തമോ അല്ല. അഹങ്കാരം ഒരു പ്രകാരത്തിൽ മനുഷ്യനിലുള്ള നൈസർഗ്ഗികമായ ഗുണങ്ങളെപ്പോലും നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നു. അഹങ്കാരിയായ ഒരു വൻ തന്റെ അധികാരവും പദവിയും വച്ചുകൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യുവാനും മടിക്കുകയില്ല. ലോകകാര്യങ്ങളിൽ വിജയം നേടുവാനുള്ള ഔത്സുക്യത്തിൽ മറുത്തവരുടെ താല്പ്യങ്ങളെയും യോഗ്യതകളെയും സംരക്ഷിക്കുവാൻ അഹങ്കാരിയായ ഒരുവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.

അഭ്യസ്തവിദ്യരായ ഇന്നത്തെ ചെറുപ്പക്കാർ പലരിലും ദുരഹങ്കാരം എന്ന സ്വഭാവദൂഷ്യം കാണാനുണ്ട് എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജീവിതത്തിൽ അല്പമാത്രമായി എന്തെങ്കിലും സാധിച്ചു എന്നുള്ള അഹംഭാവത്തിൽ അവരുടെ കർത്തവ്യത്തെ അവർ മറന്നുകളയുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനം

കുറവും പാകതയില്ലായ്മയുമാണ് അതിനു കാരണമെന്നു മാത്രമേ സമാധാനിക്കുവാൻ തരമുള്ളൂ. വെറും മുരടിച്ചു സ്വഭാവംകൊണ്ടു മാത്രം എന്തും നേടിക്കളയാമെന്നുതന്നെ അവർ കരുതിയെന്നുവരാം. പക്ഷേ അപ്രകാരമുള്ള മനഃസ്ഥിതിയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ തികച്ചും അപലപനീയമാണെന്നു നേരത്തേതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു ഗുണപ്രദമായിരിക്കും.

ലോകജീവിതത്തിൽ, അപകടമതികളായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളെ മാറ്റുടൾകളാക്കേണ്ടതാണ്. ബുദ്ധിപൂർവ്കമായ പെരുമാറ്റവും വിനയവും തന്നെ വിജയത്തിലെത്തിച്ചതായി മനസ്സിലാവുന്നതോടെ അഹങ്കാരിയായിരുന്നവൻ തന്റെ യുക്തിമീനമായ നിലയെ പഴിക്കുകയും ഭാവിയ്യിൽ നല്ലവനായിത്തീരുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. അഹങ്കാരികളായിട്ടുള്ള എത്രയധികംപേർ നാശഗർത്തത്തിലടിഞ്ഞു ജീവിതം പ്രയോജനരഹിതമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു് ഉദാഹരണങ്ങൾ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അഹങ്കാരത്തിനുള്ള പ്രത്യേകഷഡം പരാജയമാണ്. തുടർച്ചയായുള്ള പരാജയങ്ങൾ, ചിന്തിക്കുവാൻ സന്ദർഭമുണ്ടാക്കുന്നു. താല്ക്കാലികമായ പരാജയംകൊണ്ടു മാത്രം സാന്തരം വരാത്ത പലരും ഉണ്ടു്. നിസ്സാരങ്ങളായ ഒന്നോ രണ്ടോ വിജയങ്ങൾ ചിലരെ അതിർകവിഞ്ഞു അഹങ്കാരികളാക്കിയെന്നുവരാം. യേശുനമ്പ്രായത്തിൽ അഹങ്കാരപ്രവൃത്തികളും കൂടുതലായ ദുരഭിമാനവും ഉണ്ടാവാറിടയുണ്ടു്. ദുരഭിമാനികളായ ചിലർ ഏറ്റവും ഉന്നത

മായ സ്ഥാനത്തിൽ കുറവായ ഒന്നുകൊണ്ടുംതന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായില്ലെന്നും വരാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പ്രായവും പരിചയവും ചെല്ലുന്തോറും ഇവക ദോഷങ്ങൾ ക്രമേണ നീങ്ങിവരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്.

അഹങ്കാരസ്വഭാവം, പരിചയംകൊണ്ടും പരാജയംകൊണ്ടും പാകതവരുമ്പോൾ, ശരിയായ നിലയിൽ ആയിത്തീരുന്നു. സമത്വമായ മുൻഗാമികളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ തികച്ചും ഉപകാരപ്രദങ്ങളാണ്. വിജയസാധ്യതക്കായി ആർക്കും അനവധി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടതായി വരും. തന്നെയുമല്ല വിജയശ്രീലാളിതരായി നാം മുന്നോട്ടുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കത്സിതബുദ്ധികളായ പലരും ശത്രുക്കളായി നമ്മുടെ മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം. തക്കസന്ദർഭം കിട്ടുമ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ളവർ അപ്രതീക്ഷിതമായി നമ്മെ ചതിക്കുമെന്നുതന്നെ വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. അഹങ്കാരിയായ ഒരുവൻ അവന്റെ തെറ്റായ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം ഉടൻടി അനുഭവപ്പെടു് എന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ എപ്പോഴെങ്കിലും അത് അവനെ അലട്ടാതിരിക്കയില്ല.

സമാത്വബുദ്ധി ലവലേശമില്ലാതെ ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനുവേണ്ടിയോ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടിയോ ഒരുവൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. ചൊതുജനക്ഷേമതല്പരനായ അവൻ എല്ലാപേരോടും രമ്യതയിലും സമാധാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുവാൻ അഭിലഷിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു വന്റെ പരിശ്രമം ചിലപ്പോൾ അസ്ഥാനത്തിലായെന്നു വരാവുന്നതാണ്. യേശുനപ്രായത്തിൽ പാകതയില്ലായ്മ കൊണ്ടു തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്.

അഹങ്കാരം ജീവിതത്തിന്റെ ഏതു ഘട്ടത്തിലും വളരെയധികം ദോഷം ചെയ്യുന്നതാണ്. കൈമാർപ്രായത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന അഹങ്കാരസ്വഭാവം പ്രയാസം കൂടാതെ മാറാവുന്നതോ ക്ഷമിക്കത്തക്കതോ ആണ്. എന്നാൽ പ്രായം ആകുന്നോടും നാം അറിയാതെ ഈ ദോഷവും നമ്മിൽ വളരുന്നെങ്കിൽ അതു പരിഹരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു തീരാവ്യാധിയായി രൂപമെടുക്കും.

അഹംഭാവമുള്ള ആർക്കും തങ്ങളുടെ ചുറ്റുപാടുകളിലുള്ളവരുടെ മനോഭാവങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനോ മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വഭാവത്തിലെ അറിയുന്നതിനോ സാധിക്കുകയില്ല. ഈ ദ:സ്വഭാവമുള്ള ഒരുവന്റെ മനസ്സു ഒരിക്കലും സ്വസ്ഥമായിരിക്കുകയുമില്ല. ശാന്തതയും ആനന്ദവും ഭേദിക്കപ്പെടും. അഹങ്കാരികളായുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കാതെ അകറ്റിനിർത്തുവാൻ എപ്പോഴും നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അവരുമായിട്ടുള്ള കൂട്ടുകെട്ട് സജ്ജനങ്ങളെ വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തും. ആയതിനാൽ സുഖജീവിതകാംക്ഷയുള്ളവർ അഹങ്കാരരഹിതരായി വിനയശീലത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

8

ഡൈറ്റ്യം

ഡൈറ്റ്യം വേഗത്തിൽ അധീനമാക്കാവുന്ന ഒരു ഗുണമാണെന്നും, ധീരപ്രവൃത്തികൾകൊണ്ട് ഏതാവത്തിനെയും നേരിട്ടു വിജയം കൈവരിക്കാമെന്നും തോന്നുന്നതു് ഒരു സാധാരണ സ്വഭാവമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ചില പ്രത്യേകസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഡൈറ്റ്യം കൂടുതൽ വൈഷമ്യം ഉള്ളവാക്കുന്നതായി കാണാൻ കഴിയും. ഇത്തരത്തിൽ ഒന്നാണു വ്യാപാരകാര്യം അഥവാ “ബിസിനസ്” (Business).

ഡൈറ്റ്യശാലിയായ ഒരുവൻ ദുർജ്ജാദ്യവും മർദ്ദമുഷ്ടിയുമുള്ളവനായി സാധാരണ കാണപ്പെടുന്നു. വ്യാപാരത്തിൽ ഈ സ്വഭാവഗതി ഗുണത്തിനു പകരം ദോഷം ചെയ്യുന്നു. ന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ഡൈറ്റ്യമില്ലാത്തവൻ എത്ര പ്രാവീണ്യം പ്രയോജനമില്ലാതായിപ്പോകുന്നു. കുറിയായ പ്രതിഷേധവും കൂടുതലായ ഉപചാരവും അബദ്ധത്തിലേക്കു വഴി തെളിക്കും. അതിനാൽ ഇന്നത്തെ യുവലോകം മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്വഭാവഗതിയിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

ബിസിനസ്സിൽ, യഥാർത്ഥമായ നിലവാരം മനസ്സിലാക്കാതെ, വെറും മർദ്ദമുഷ്ടിയോടുകൂടി മുന്നോട്ടുപോയാൽ വളരെയധികം നഷ്ടത്തിനിടവരുന്നതാണു്. തുടച്ചുയായി

നഷ്ടം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വ്യാപാരകാര്യങ്ങളിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും നല്ല ലാഭം വരുമെന്നുള്ള ആശയോടുകൂടി ചിലർ അനിശ്ചിതകാലത്തേക്കു വ്യാപാരം തുടന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നു. അനിയന്ത്രിതമായ ആ പ്രയാണം ആപത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതാണ്. വിവേചനാശക്തിയും പരിചയവും ഈ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു പുതിയ പദ്ധതിയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു പ്രേരിപ്പിച്ചാൽതന്നെയും ഭൃശോഽക്കാരായ ചിലർ അവരുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങാൻ മടിക്കുന്നു. മർദ്ദമുഷിതപം ചെയ്യുന്നതിന്റെ മറ്റൊരു വശമാണ്. ചെയ്യുശാലിയായവൻ വെറും ഭൃശോഽക്കാരനാവാനിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിച്ചേരുന്നതുള്ള മാർഗ്ഗം അപകടപൂർണ്ണമെന്നു കണ്ടാൽ ഉടൻതന്നെ പിൻവാങ്ങി മറുപാധികൾ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമാശക്തി ഉണ്ടാവണം.

മാരാകാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചു പലരുടെയും സ്വഭാവഗതിയെ നാം സസൂക്ഷ്മം പഠിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ ചില പ്രത്യേകതകളുണ്ടെന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ഏതൊരു സംഗതിയെയും ശരിയാക്കുവാനും മനസ്സിലാക്കി പഠിക്കുന്നതിനും മറുജീവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സ്വീകാര്യമായുള്ളതിനെ വിലമതിക്കുന്നതിനും അവർ മടിക്കുന്നില്ല. വിജയസമ്പാദനത്തിന്, നല്ല കാര്യങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും യഥേഷ്ടം രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാനുള്ള സമ്മനസ്സും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. തെറ്റും ശരിയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ആത്മശക്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ലോകകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നവർ മറ്റുള്ളവർ പറയുന്നതുമാത്രം അനുസരിക്കുക എന്നുള്ളതു മുന്മതയുടെയും സ്ഥിരതയില്ലായ്മയുടെയും ലക്ഷണമായി ഗണിക്കാം. ഇപ്രകാരമുള്ള ആളുകളുടെ ഗുണഭോഷവിവേചനശക്തി കാലക്രമേണ അധഃപതിച്ചുപോകുന്നതാണ്.

ദുഷ്ടാന്തമായി ഒരു വ്യവസായിയുടെ കാര്യത്തെപ്പറ്റി വിചിന്തനംചെയ്യാം. പ്രസ്തുത നിലയിൽ ഇരിക്കുന്ന ഒരു വൻ ധനകാര്യപുഷ്പമായും, അല്പം സൗജന്യബുദ്ധിയോടുകൂടി കീഴ്വഴങ്ങിയും ചെറുമാറ്റങ്ങളെ പലേ സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ടാകും. ധാരാളം പണം മുടക്കി നടത്തുന്ന കാര്യമാകയാൽ കൃത്രിമമാറ്റങ്ങളുപയോഗിച്ചു സ്വന്തമായി പണം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാറ്റങ്ങളും കാണാം. എന്നാൽ സത്യസന്ധന്മാരായ ആളുകൾ ഇതവിധ പ്രലോഭനത്തിനു വശപ്പെടാതെ കൃതകൃതപ്രായി മുന്നോട്ടുപോവുന്നു. ദുഷ്ടനത്തിനു സൗകര്യമില്ലാതായിത്തീരുന്ന കീഴ്സിൽ ബന്ധികൾ, വിമർശനങ്ങളും വിദ്വേഷപരമായ മറ്റു പ്രവർത്തനങ്ങളും ആരംഭിച്ചെന്നുവരാം. എന്നാൽ ഇതവക പ്രലോഭനങ്ങളോടൊന്നും സ്ഥിരചിത്തനായ ഒരുവനെ തന്റെ നയത്തിൽനിന്നും പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതല്ല. സ്വാർത്ഥമതികളായ നേതാക്കന്മാർ ഭീഷണിയിൽ കുറേയ്ക്കായി മയങ്ങി വ്യാപാരത്തെ പൊതുവേ അധഃപതിപ്പിക്കുകയും ശക്തി ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വ്യാപാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും മേൽപ്പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള പല പ്രതിസന്ധിഘട്ടങ്ങളും ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. ആദ്യമാദ്യം അവർ

ആവക സന്ദർഭങ്ങളെ നേരിട്ടു തരണം ചെയ്യുവാൻ സ്വീകരിക്കുന്ന നയമനുസരിച്ച് അവരുടെ ഭാവി നിശ്ചയിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. ഏതൊരാൾക്കുമുള്ള നേരിട്ടാലും സ്വാതന്ത്ര്യപരനാകാതെ സത്യസന്ധതയോടും നീതിപൂർവ്വമായും പെരുമാറുന്നവൻ മുന്നോട്ടുപോവുകതന്നെ ചെയ്യും.

ലോകഗതിയെ ആദരിക്കേണ്ടതു മനുഷ്യധർമ്മമാണെങ്കിലും, വ്യക്തിഗതമായ സ്വാതന്ത്ര്യം എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കണം. വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾ വിവേചനാശക്തിയെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുവാനുള്ള സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആ പരീക്ഷണങ്ങളിലുള്ള ഫലം ഒരുവന്റെ ജീവിതത്തെ സാരമായി സ്पर्ശിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കും. അദ്വൈതത്തിന്റെ കാര്യം അറിയുന്ന ആരും ധിക്കാരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ അധികാരം കാട്ടുകയോ ചെയ്യുന്നത് അനുചിതമാണ്. വൻവ പഠിച്ചിട്ടും ഭീഷണിപ്രയോഗങ്ങളും ആരേയും അധഃപതിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉല്പാദനപ്രാധാന്യമുള്ള രണ്ടുശക്തികൾ നിലകൊള്ളുന്നു. ജ്ഞാനത്തിൽനിന്നും രൂപമെടുക്കുന്ന ഒന്ന്, സന്മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും രൂപമെടുക്കുന്ന മറ്റൊന്ന്, എന്നു രണ്ടായി അവയെ വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു രണ്ടും യഥായോഗ്യം ഉപയോഗിച്ചു സഹലമാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരുവൻ ഏതു പരിതസ്ഥിതിയിലും മഹാനായി ഉയരാവുന്നതാണ്. അശ്രദ്ധയും ശ്രമക്കുറവും ചിലരെ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ യഥാവിധി പരിശ്രമിക്കുന്നവൻ ഉന്നതിയിലെത്താമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

പരിഭ്രമം (ദ്രവ്യഭീതി)

യാദൃശികസംഭവങ്ങൾ മൂലം നമ്മുടെ മനസ്സിനുള്ളോ
 വുന്ന അസ്വാസ്ഥ്യം പരിഭ്രമത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നു.
 മതിയായ കാരണങ്ങൾകൂടാതെ തന്നെ പലരും പരിഭ്രമം
 നിമിത്തം ആപത്തിലേക്കു പതിക്കുന്നതു കാണുവാൻ കഴിയും.
 യഥാർത്ഥത്തിൽ, വിവേചനാശക്തിയുടെ കുറവു നിമിത്തം
 വെറും ഉരുഹാപോഹങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള നിഗ
 മനംകൊണ്ടാണു് ഈ അപകടം നേരിടുന്നതു്. ഒരു
 വൻപ്രവൃത്തിപ്രവർത്തനപഥത്തിൽ ഇമ്മാതിരിയിലുള്ള പ്രതി
 സന്ധിഘട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നു വരാവുന്നതാണു്.
 എന്നാൽ ആ വക വിഷമഘട്ടങ്ങൾ ഏതുവിധം തരണം
 ചെയ്യണമെന്നു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിൽ വലിയ പരാ
 ജയം നേരിടുകതന്നെചെയ്യും.

വെറും മർദ്ദമുഷ്ടിനയം അനുഭവിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ
 സാധാരണയായി അധഃപതിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ വലിയ
 മുൻകരുതൽകൂടാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് അത്തരക്കാർ
 ഒരുവെട്ടും. വ്യാപാരകാര്യങ്ങളിലുള്ള ദ്രവ്യഭീതി വളരെ
 യധികം ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കാരണമാവും. ഒരു
 വ്യാപാരസാധനത്തിന്റെ വില ഇടിയുവാൻ ന്യായമായ
 കാരണങ്ങൾ ഇല്ലെങ്കിലും, തെറ്റിദ്ധാരണകൾകൊണ്ടു
 മാർക്കറ്റിലെ വില ഇടിയുന്നു. ദ്രവ്യഭീതിയെ അഭിമുഖീ

കരിക്കുവാൻ ഒന്നാമതായി സത്യാവസ്ഥകൾ ഗ്രഹിക്കണം. പിന്നീട് മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റിലൊരണകൾ മൂലം വരുന്ന വൈഷമ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി വിട്ടുവീഴ്ചകൾ അനുവദിക്കണം.

ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു ബാങ്കോ കമ്പനിയോ പൊളിയൻ പോകുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. പ്രസ്തുത വിവരം അറിഞ്ഞാൽ ഉടൻതന്നെ ഓഹരി എടുത്തിരിക്കുന്നവരും ഡിപ്പോസിറ്റുകാരും ഓഹരി വില്ക്കാനും നിക്ഷേപത്തുക തിരിച്ചെടുക്കാനും തുടങ്ങും. ഓഹരിയുടെ വില പെട്ടെന്നു കുറയും. നൂറരൂപാ വിലയുള്ള ഓഹരികൾ പത്തരൂപയ്ക്കോ അതിൽ കുറഞ്ഞ വിലക്കോ വില്ക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ പരിഭ്രാന്തി ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ കമ്പനികൾക്കോ ബാങ്കിനോ ശരിയായ മൂലധനമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞാൽ മുൻപറഞ്ഞ ദ്രവ്യഭീതി അസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും. വിവേചനാശക്തിയും വിപദിയൈർദ്യവും ഉള്ള ആളുകൾ അസാധാരണമായി സംഭവിക്കാവുന്ന വിഷമതകളെ ധീരതയോടെ എതിർക്കും. ഓരോ വിഷമതകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴും അവയ്ക്കു നരൂപമായ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളും നീക്കുപോക്കുകളും പ്രതിവിധിയായി അവർ പ്രയോഗിക്കുന്നു.

വ്യാപാരകാര്യങ്ങളിൽ പരിഭ്രാന്തിക്ക്, അപൂർവ്വമായ വില സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാവുന്നതാണ്. ഓരോ സന്ദർഭത്തിന് അനുയോജ്യമായി നേരിട്ടു പ്രതിവിധി കാണുകയല്ലാതെ, പരിഭ്രാന്തിയോടുകൂടി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് തികഞ്ഞ പരാജയമാണ്. ഇരുളിൽ എലി കരളുന്നപ്പോലെ ആ

പത്തുവരമെന്നുള്ള ഭയം വിലരെ ഇടവിടാതെ ചഞ്ചലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പകൽ സമയങ്ങളിൽ വ്യാപാരങ്ങളിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കുന്ന അനവധി ആളുകൾ രാത്രിയിൽ ഉറക്കമില്ലാതെ “വ്യാപാരങ്ങൾ നശിക്കാനിടയുണ്ട്” എന്നു ഭയചകിതരായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. പക്ഷേ ഇതു കേവലം സങ്കല്പമാത്രം. ഇക്കൂട്ടർക്കു യെശുവായി ഒന്നുചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെന്നുവരാം. വളരെ ആദായകരമായി നടക്കുന്ന വമ്പിച്ച വ്യവസായശാലകൾ നിസ്സാരമായ വിലക്കു വില്ക്കുവാൻപോലും അവർ മടിക്കുന്നില്ല. സമത്വരായ വ്യവസായികൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വം വ്യാപാരം നടത്തി അവയിൽനിന്നു ലാഭമെടുക്കുന്നു. ശാന്തമായും യെശുപൂർവ്വമായും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരാജയങ്ങൾക്കു സ്ഥാനം കല്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

ഒരുവന്റെ ഉള്ളിൽ എപ്പോൾ മുതൽ പരിഭ്രാന്തിയുടെ അംശങ്ങൾ കടക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ മുതൽ അയാളുടെ വിവേചനാശക്തി നശിച്ചുപോകുന്നു. ദുഷ്ടാന്തമായി വൻകിടവ്യവസായശാല നടത്തുന്ന ഒരാൾക്കു് ഉല്പന്നങ്ങൾ യഥാസമയത്തു കിട്ടുകയില്ലെന്നു ഭീതി ജനിച്ചേക്കാം. കരാർ അനുസരിച്ചു സാധനങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലോ എന്നുള്ള വിചാരം അയാളെ വല്ലാതെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നു. തന്മൂലം വിലക്കൂടുതൽ കൊടുത്തു് ഉല്പന്നങ്ങൾ വാങ്ങി അയാൾ ശേഖരിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ചുള്ള ആദായം അയാൾക്കു കിട്ടിയില്ലെന്നുവരാം. അങ്ങനെ വ്യാപാരം നഷ്ടത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു.

വ്യാപാരകാര്യങ്ങളിൽ ചെട്ടെന്നു ചരിഭാനിയുണ്ടാവുന്ന
 വ്യക്തികൾ, കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണദോഷവശങ്ങളെ യഥാ
 വിധി വിവേചനം ചെയ്യാതെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക
 യാണെന്നു്. ഗാഢമായി ചിന്തിച്ച കാര്യങ്ങൾ ശരിയായ
 രൂപത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ശങ്കകൾ അതർഹതയു
 മായിരുന്നുവെന്നു് അവർക്കുഭവപ്പെടും. കാര്യകാര്യ
 ങ്ങളെ വിവേചനം ചെയ്തു തക്കസമയത്തു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ
 കഴിയാത്തവരുടെ ജീവിതം പരാജയത്തിൽ കലാശിക്കുന്ന
 താണു്.

അകാരണമായി ഉണ്ടാകുന്ന ഭയം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ
 മനസ്സും ബുദ്ധിയും സ്ഥിരമായി പ്രയത്നിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ
 സാധ്യമാകയുള്ളൂ. ഭയാശങ്കകളെ ഭൂതീകരിക്കുവാൻ ഉത
 കുന്ന ശരിയായ മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. താല്പര്യപരമായി നമുക്കുണ്ടാ
 വുന്ന പ്രയാസത്തിൽ നാം അതിർ കവിഞ്ഞു വിഷമിക്കാൻ
 തുടങ്ങുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ കാലത്തിൽ നേരിട്ട
 വൈഷമ്യസന്ധികളെ വർത്തമാനകാലത്തിലുള്ളതുമാ
 യി താരതമ്യം ചെയ്തു നോക്കണം. അപ്പോൾ മുൻകാലത്തിൽ
 നാം നേരിട്ട വിഷമസന്ധികളേക്കാൾ തികച്ചും ഇതു ലഘു
 തരമാണെന്നു് പ്രായേണ അനുഭവപ്പെടുന്നതാണു്. ഈ
 അനുഭവം നമ്മേ ധൈര്യവാന്മാരാക്കിത്തീർക്കും.

ഏതൊരുവനും തന്റെ ഹൃദയവിഭാഗിയെ സംയ
 മനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം മറ്റൊരു വിപരീതശക്തിയെയും ഭയ
 പ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അധികമായി ആനന്ദിക്കുകയും
 അധികമായി ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു് അപകടകര

മാണ്. ഈ രണ്ടും അതിന്റെ മൂല്യഗുണത്തിൽ എന്താതെ സാധാരണ തോതിൽ നിറുത്തുന്നവനാണ് സ്വമനസ്സിനെ സംയമനം ചെയ്തവൻ.

അപ്രതീക്ഷിതമായി വന്നുചേരുന്ന അപകടങ്ങളെ തട്ടി മാറി നേരിട്ടു വിജയം വരിക്കുന്നതിന് അനുപേക്ഷണീയമായിട്ടുള്ളത് വേണ്ടത്ര മനോഹൃണവും ബുദ്ധിശക്തിയുമാണ്. അഹംഭാവമോ മർക്കടമുഷ്ടിത്വമോ നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തെ മലിനപ്പെടുത്തുവാൻ അനുവദിക്കരുത്. സ്വഭാവസ്ഥിരത വിഷമഘട്ടങ്ങളെ യഥാവിധി തരണം ചെയ്യുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ശരിയായ ആരോഗ്യമുള്ള ഒരുവന്റെ ബുദ്ധിയും പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉജ്ജ്വലമാകുമായിരിക്കും.

ജീവിതത്തിൽ വിവേചനാപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആർക്കും പരിഭവിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ശാന്തമായും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായും ഇടപെടുന്നവർക്കല്ലാം വ്യവസായപരമായി അഭ്യുന്നതിയെ പ്രാപിക്കാം.

വ്യാപാരമാന്ദ്യം

വ്യാപാരകാര്യങ്ങളിൽ വില ഇടിവ് വർത്തകന്മാരെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. വില ഇടിവ് ഭൂവൃദ്ധിയിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്. ഭൂവൃദ്ധി ആകസ്മികമായി പലേ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കും കാരണമാകുന്നു. വ്യവസായങ്ങളിലേപ്പെട്ടു തഴക്കവും പഴക്കവും സിദ്ധിച്ചു വെക്കു വിലയിടിവ് അവർപ്പുണ്ടാക്കുന്നില്ല. അവർ വിലയിടിവുമൂലം വ്യാപാരങ്ങൾക്കു കോട്ടംതട്ടാത്ത വിധത്തിൽ നേരത്തേതന്നെ പ്രതിവിധികൾ കണ്ടുപിടിച്ചു മുന്നോട്ടു പോവുന്നു. അത്യധികമായ വിലക്കയറ്റം മൂലം നേരിട്ടേക്കാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തിൽനിന്നും ജനതതിയെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി പ്രകൃതിചെയ്യുന്ന ഉപശാന്തിയായിട്ടുമാത്രമേ വിലയിടിവിനെ കരുതേണ്ടതുള്ളൂ. വ്യവസായകാര്യങ്ങളെ എന്നപോലെ വ്യക്തികളുടെ മാനസികവ്യാപാരങ്ങളെയും ഈ സംഗതി സാമമായി ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഭരമങ്കാരിയായ ഒരുവന്റെ അതിർകവിഞ്ഞ പ്രതീക്ഷകൾക്കു കോട്ടം സംഭവിക്കുന്നതോടുകൂടി അവൻ ലോകസ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ശരിയായി പഠിക്കുകയും കാലക്രമേണ സൽസ്വഭാവിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വാണിജ്യവിഭവങ്ങളുടെ വലുതും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളും തമ്മിൽ

ശരിയായ വെറുപ്പും വരുത്താൻ എത്രമാത്രം ശ്രമിച്ചാലും, സാധനങ്ങളുടെ വിലയ്ക്കു കയററം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായി അവയെ അധികമായി നിർമ്മിക്കുവാൻ ആസക്തി കൂടുന്നു. എന്നാൽ ആവശ്യത്തിന്റെ വലുത്തു കറയുമ്പോൾ വില ഇടിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഐശ്വര്യവും അഭിവൃദ്ധിയുമുള്ള കാലങ്ങളിൽ നിർമ്മാണം കൂടിയ തോതിലും തോന്നിയ വിധത്തിലും ആയിരിക്കും. കണ്ടമാനമുള്ള ചിലവുകളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള സമാധാനമോ, സാവകാശമോ അന്നുണ്ടായില്ലെന്നും വരാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ വിലയിടിഞ്ഞു വരുന്നതോടുകൂടി അനാവശ്യച്ചെലവുകൾ കറയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും അപ്പോൾ വ്യവസായങ്ങൾ ക്രമീകൃതമായ രീതിയിൽ മുന്നോട്ടുപോവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

മുൻപറഞ്ഞ സംഗതി ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരുവൻ വിലയിടിയുന്നു എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ പരിഭവിക്കുകയില്ല. ജീവിതത്തിൽ എന്നും ശുഭഫലങ്ങൾ മാത്രം ഉണ്ടായി എന്നു വരുന്നതല്ലല്ലോ. ഈ തത്വത്തിൽ അവൻ സമാധാനിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള സമാധാനം ഉന്മേഷവാനായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ അവനെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിനെ സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരുവൻ വ്യവഹാരകാര്യങ്ങളിൽ വരുന്ന മന്ദതയെ കാര്യമാക്കാതെ മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

വാണിജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായിയും അധോഗതിയും സാധാരണ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വിലക്കയറ്റമുള്ള മാർക്കറ്റിൽ വില്പനയും, വിലയിടിയുന്ന മാർക്കറ്റിൽ വാങ്ങലും നല്ലതാണെന്നുള്ളതു സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു പ്രമാണമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ പ്രമാണത്തെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് വാണിജ്യം സുഗമമായി നടത്താൻ സാധിക്കാതെ വന്നേക്കാം.

ഒന്നാമതായി വിലയിടിയുന്ന മാർക്കറ്റിൽ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനെപ്പറ്റി നമുക്കു വിചിന്തനംചെയ്യാം. വിലയിടിയ്ക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാർക്കറ്റിൽ ഒന്നും വാങ്ങാൻ പാടില്ലായെന്നു പറയുന്നതു തികഞ്ഞ അബദ്ധമാണ്. പരിപൂർണ്ണമായി വ്യവസായശാഠകൾ പൂട്ടിയിടാതെ കുറേയ്ക്കായി യന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ജോലികൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവയെല്ലാം തുരുമ്പു പിടിച്ചു ഉപയോഗശൂന്യമായി തീർന്നുപോവും. അതിനാൽ ഉല്പന്നങ്ങൾ അത്യാവശ്യത്തിനു വാങ്ങുകതന്നെ വേണം. എന്നാൽ വ്യവസായത്തിന് അടിക്കടി മന്ദതയുണ്ടായി കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ നൂതനമായിട്ടുള്ള ഉദ്യമങ്ങളും കൂടുതൽ മുടക്കുകളും നടത്തുന്നത് അവിവേകമായിരിക്കും.

രണ്ടാമതായി വില കയറിയ മാർക്കറ്റിൽ സാധനങ്ങൾ വില്പന സംഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാം. വില കയറ്റമുള്ളപ്പോൾ വില്പന നടത്തുന്നതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ മടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വ്യാപാരകാര്യത്തിൽ പ്രധാന

പരാജയം

ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും അരോചകമായ അനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് പരാജയം അല്ലെങ്കിൽ തോൽവി. അന്ധമായ തെറ്റിലാണെന്നോ, അപകപതമൂലമുള്ള പരിചയക്കുറവോ ആണ് പരാജയത്തിലേക്കു വഴി തെളിക്കുന്നത്. ലോകജീവിതത്തിൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും മറ്റൊരാളായ ചില കടമകളുണ്ട്. ആ കടമകളെ യഥാവിധി അനുഷ്ഠിച്ചു ശുദ്ധാപൂർവ്വം മുന്നോട്ടുപോയാൽ വിജയം നിശ്ചയമാണ്. പരാജയത്തിനു ആരും വഴിപ്പെടേണ്ടതായി വരികയില്ല.

സ്വാഭാവികമായി ഓരോരുത്തർക്കും വാസനയുള്ള തൊഴിൽ ഏതെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള കഴിവാണു നമുക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു്. ആയതിനു കുറച്ചു സമയവും സൗകര്യവും അനുഭവേച്ഛണീയമാണ്. ചില ആളുകൾ ജനിച്ചുവളരുന്ന കുടുംബത്തിന്റെ പാരമ്പര്യവും പരിതഃസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ചു ചില തൊഴിലുകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാവുന്നു. എന്നാൽ അത്തരം തൊഴിലുകൾ പലർക്കും യോജിച്ചതായിരിക്കയില്ല. പക്ഷേ മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാതെ വരുമ്പോൾ പലരും ഉള്ള തൊഴിലിനെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വിഷമിച്ചു് ദിവസങ്ങൾ മുന്നോട്ടു തള്ളുന്നു.

ഒരു യുവാവ് ഒരു ഗവണ്മെന്റ് ജീവനക്കാരനായി പ്രവേശിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ. അയാൾ പ്രവേശിച്ച ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് അയാളുടെ മാനസികമായ നിലയ്ക്കും കഴിവിനും അനുയോജ്യമല്ലാതിരുന്നാൽ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അയാളെ അയോഗ്യനായി പരിഗണിക്കുന്നു. സ്വമേധയാ അയാൾതന്നെ കഴിവില്ലാത്തവനെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയും വരുന്നു. നിരാശമൂലമുള്ള ആ പരാജയം ആരെയും നശിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ഉയർത്തുവാൻ പാർശ്വപക്ഷമാവുന്നില്ല.

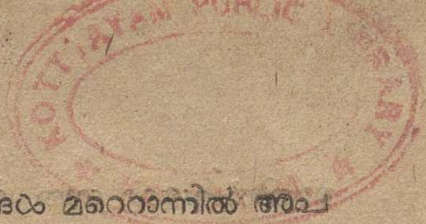
അബദ്ധങ്ങൾ അന്ധവിശ്വാസത്തിൽനിന്നുമാണ് സാധാരണ തലയെടുക്കുന്നതു്. പൊതുവേയുള്ള പ്രാപ്തി (General ability) എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാ പരിതഃസ്ഥിതിയിലും പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ഒരുവൻ ഒരു പോലെ പ്രാപ്തനായിരുന്നും വരുന്നതല്ല.

മനുഷ്യന്റെ മനസ്സു വ്യത്യസ്തമായ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഓരോ കാര്യത്തിലും ഓരോന്നു ചിന്തിക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. ഒരുവനു കുടുംബ സംബന്ധമായുള്ള വാത്സല്യത്തിന്റെ അളവു് എത്രയുണ്ടെന്നു് അയാളുടെ പ്രസംഗകലയിലുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തിൽ നിന്നും നമുക്കു തീരുമാനിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. ഒരുവനു് ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം അയാളുടെ വ്യാപാരപരമായുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആർക്കുതന്നെ സാധിക്കയില്ല. പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ശാഖയിൽ അസാധാരണമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം

കൃഷ്ണപേർമാത്രമെയുണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. ഒരു നിയമ
 ഇങ്ങനോ, രാജ്യതന്ത്രമിങ്ങനോ, പത്രലേഖകനോ, കാര്യ
 കാര്യങ്ങളെ കാരണസാഹിത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും, ഒരു കാര്യ
 ഞ്ഞിന്റെ പ്രതികൂലവും അനുകൂലവുമായ ഗതികളെ വേർ
 തിരിച്ചു അറിയുന്നതിനും ഉള്ള കഴിവു മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ
 കൂടുതലായി ഉണ്ടായിരിക്കും. അപ്രകാരമുള്ള കഴിവു്
 അവരെ നല്ല നല്ല പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനും
 പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾ
 കുന്നവർ ഏതു കാര്യവും നിഷ്പ്രയാസം പ്രയോഗത്തിൽ
 വരുത്തുവാൻ സാധിക്കും എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഈ ധാരണ തെറ്റിപ്പോയെന്നുവരാം.
 പറയുന്നതിൽ സാമന്തമുള്ള പലരും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ
 കഴിവില്ലാത്തവരായി കാണാറുണ്ട്. ചില അസാധാരണ
 വ്യക്തികളുടെ കാര്യം മാറിവെച്ചാൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം
 പേരും ചില പ്രത്യേക കലകളിൽമാത്രം വാസനയും
 കഴിവും ഉള്ളവരായി കാണപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള
 വ്യക്തികൾ തങ്ങൾക്ക് അഭിരുചിയില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ
 പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ തികഞ്ഞ പരാജയം അടയുന്ന
 താണ്.

വ്യവസായകാര്യങ്ങളിൽതന്നെ ഒരേ നയം സ്വീകരി
 ക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. അവിടെയും ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും
 പരിതഃസ്ഥിതികളിലും കർശനമായും, മറ്റു ചില
 സന്ദർഭങ്ങളിൽ സൗമ്യമനോഭാവത്തോടുകൂടിയും പെരു
 മാറേണ്ട ആവശ്യങ്ങൾ വന്നുചേരും ഒരു വിഭാഗത്തിൽ

വിജയമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ മറ്റൊന്നിൽ അവ
ജയം വരുത്തിയേക്കാം. ആയതിനാൽ ഏതൊരു
വ്യക്തിയും ജയം കൈവരുന്നതുവരെ പരാജയപ്പെട്ടവൻ
എന്നു പരിഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല.

ഇൻഡ്യയിലെ വൈസ്രോയി ആയിരുന്ന റെഡിങ്ങ്
പ്രഭുവിന്റെ ജീവചരിത്രം ആർക്കും മാതൃകാപരമായ
ന്നാണ്. അദ്ദേഹം ആദികാലത്തു പലേ ഏജൻസികളെ
മെട്ടുതു ജീവിതം നയിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ അവയിലെല്ലാം
നിശ്ശേഷം പരാജയം അടയുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ അസാധാരണപ്രാപ്തിക്ക് ആ വക ജോലികൾ
യോജിച്ചതല്ലായിരുന്നു. തന്മൂലം ധീരതയോടെ ആ ജോലി
കളിൽനിന്നും പിന്മാറി വക്കീൽപണിയിൽ പ്രവേശിച്ചു.
പ്രസ്തുത ജോലിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവു നല്ലവണ്ണം
പ്രയോഗിക്കുകയും തന്മൂലം നല്ല പേരും പെരുമയും സമ്പാ
ദിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കേസുകളിൽ സിംഹ
ഭാഗവും വാണിജ്യപരമായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള
തായിരുന്നു. ഒരു വർഷത്തിൽ നാല്പതിനായിരം പേർ
വരെ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കി വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
അനന്യപ്രഭുവായ കഴിവും സാമർത്ഥ്യവുംകൊണ്ട്
അറോർണി ജനറലായി നിയമനം കിട്ടി. പക്ഷേ പാർല
മെൻറിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടവിധം ശോഭിക്കുവാൻ കഴി
യാത്തതുകൊണ്ട് ലോഡ് ചീഫ് ജസ്റ്റീസായി അദ്ദേഹം
നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെയും അദ്ദേഹത്തിന് പരയത്തക്ക
വിജയം ഉണ്ടായില്ല. അനന്തരം ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധ
ത്തിൽ അമേരിക്കയിൽ ഒരു പ്രതിനിധിയായിപോകയും

സ്ഥിരമനോഭാവം

വ്യാപാരപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ സ്ഥിരത ചില
 പ്ലോൾ വളരെയധികം ദോഷമെന്ന് നമുക്കു അനു
 ഭവപ്പെടാറുണ്ട്. പ്രസ്തുത മനഃസ്ഥിതിക്കു മർദ്ദമുഷ്ടിയുടെ
 ഒരു നേരിയ മരായുണ്ടെന്നുപോലും പറയാതിരിക്കുവാൻ
 തരമില്ല. ദൈനംദിനസംഭവങ്ങളേയും, ദേശകാലാവസ്ഥ
 കളെയും സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചാൽ അവിടെയും പരിവർത്തന
 ങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും.
 നിമിഷംപ്രതി വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി
 കൾക്കും സംഭവങ്ങൾക്കും അനുസരണമായി പ്രവർത്തിക്കു
 യല്ലാതെ ഒരേ നില സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു പരിതഃസ്ഥിതി
 കളുമായി ഇടപെടുന്നത് ഉചിതമല്ല.

മുൻപ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നിശ്ചിതമായ ഒരു നില
 സ്വീകരിച്ചു മുന്നോട്ടുപോകുന്നപക്ഷം വളരെ അബദ്ധ
 ങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതാണ്. പരിതസ്ഥിതികളുടെ വ്യത്യസ്ത
 മനുസരിച്ച് കാലോചിതമായ ഓരോ നയങ്ങൾ സ്വീക
 രിച്ചു പെരുമാറാതിരിക്കുന്നപക്ഷം നമ്മുടെ വിവേചനാ
 ശക്തി നശിച്ചുപോവുന്നതാണ്. തന്മൂലം നാം സമ്പാ
 ദിച്ച ലോകപരിചയവും പ്രവർത്തനരീതികളും ഉപേക്ഷിക്കാ
 നിടയാകുന്നു. താൻ സ്ഥിരതയുള്ളവനാണെന്നു വ്യഥാഭി
 മാനംകൊള്ളുന്നവൻ യഥാർത്ഥസത്യങ്ങളെ അവഗണിക്കു

യത്രേ ചെയ്യുന്നത്. സ്വയം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശരി, മറുഭാവമെല്ലാം തെറ്റ് എന്നുതോന്നിപ്പോന്നു അയാൾ മടിക്കുന്നില്ല.

സ്ഥിരത എന്ന ഗുണത്തിനു മുൻപറയപ്പെട്ട ഭോഷങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അസ്ഥിരമായ നിലയെ ഒരു ആദർശമായി സ്വീകരിക്കുന്നതു മെഴുവുമായിരിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ജീവസന്ധാരണത്തിന് ഒരൊറ്റ സിദ്ധാന്തമോ പ്രമാണമോ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല എന്നു വന്നുകൂടുന്നു.

സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ചു പെരുമാറുവാൻ കഴിയാതെ നിശ്ചിതമായ നില സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടുപോയ അനേകമനേകം ഭരണകർത്താക്കന്മാർ അധഃപതിച്ചിട്ടുള്ളതിന് ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. വിജയത്തിന് ഔചിത്യത്തോടുകൂടിയ പ്രവർത്തനം തികച്ചും അനുപേക്ഷണീയമാണ്. ബുദ്ധിമാന്ദരായ ഭരണകർത്താക്കൾ സ്വാഭാപ്രായത്തെ അല്പം മാറ്റേണ്ടിവന്നാലും ജനമിതത്തിനനുസരണമായി പ്രവർത്തിച്ചു കലാപങ്ങൾക്കിടവരുത്താതെ മുന്നോട്ടുപോകുന്നു. മുൻപു പ്രതിഷേധിക്കപ്പെട്ട നടപടികൾപോലും സന്ദർഭാനുസരണം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ കാലാന്തരത്തിൽ അവർക്കു സാധിക്കുന്നു.

കാലാവസ്ഥയുടെ വ്യതിയാനമനുസരിച്ച് വ്യവസായകാര്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ അഭിവൃദ്ധിയിലും ചിലപ്പോൾ മന്ദതയിലും നീങ്ങുന്നതു നമുക്കു അനുഭവമായ ഒരു കാര്യമാണല്ലോ. വ്യവസായകാര്യങ്ങൾ അനുനീമിഷം മന്ദീഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരുവൻ സ്ഥിര

നിശ്ചയത്തോടുകൂടി സാധനങ്ങൾ വാങ്ങണമെന്നിരിക്കട്ടെ. ആ സ്ഥിരനിശ്ചയം എത്രകണ്ടു അപകടം പിടിച്ചതാണെന്നു അനന്തരഫലങ്ങൾ അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

അതുപോലെതന്നെ വാണിജ്യവിഭവങ്ങൾക്കു മാർക്കറ്റിൽ വില കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ സാധനങ്ങൾ വില്ക്കുവാൻ നിബ്ബന്ധിക്കുന്നതും പരാജയസമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരിക്കും. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം സന്ദർഭാനുസരണം വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് കരണീയമായിട്ടുള്ളതെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമെ വിജയസമ്പാദനം സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ.

ഉദാഹരണമായി ഒരു ബാങ്കുവ്യവസായത്തെ എടുക്കാം. അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം മൂലധനത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടോ മറ്റു് അപ്രതീക്ഷിതമായ കാരണങ്ങളാലോ അധഃപതിക്കുവാൻ ഇടവന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. പല പ്രതിവിധികളെക്കൊണ്ടും ഉലാഭാനുസാദ്ധ്യമാകുന്നില്ലെന്നുവരികിൽ ഒന്നുകിൽ അതു മറ്റൊരതെങ്കിലും നല്ല ബാങ്കുകളുമായി യോജിപ്പിക്കുകയോ അല്ലാത്ത പക്ഷം ആക്കെങ്കിലും വില്ക്കുകയോ ചെയ്തു് അധികനഷ്ടത്തിലേക്കു് ഇടകൊടുക്കാതെ സൂക്ഷിക്കണം. പ്രത്യേക എന്തുതന്നെ വന്നാലും ഞാൻ ബാങ്കു തുടർന്നുകൊണ്ടു പോകും എന്നു ശഠിക്കുന്നവൻ അധഃപതിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

ആയതിനാൽ വിജയകാംക്ഷിയുള്ള ആരും സന്ദർഭത്തിനു് അനുരൂപമായി നയരൂപീകരണംചെയ്തു മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടതാകുന്നു.

മുൻവിധി

ഏതൊരു വ്യക്തിയെയും അപകടത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ദുഃസ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നാണ് മുൻവിധി. ഒരുവന്റെ ജനനകാലം മുതൽ മുൻപറഞ്ഞ ദുഃസ്വഭാവം ക്രമാനുഗതമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ നമുക്കു ലഭ്യമാകുന്ന ലോകപരിചയത്തിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടാവുന്ന മാനസികവികസനത്താൽ ഈ സ്വഭാവദൂഷ്യം കാലക്രമേണ ദൂരികരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

മുൻവിധി നമ്മുടെ വിവേചനാശക്തിയെ നശിപ്പിക്കുകയും ലോകകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വീക്ഷണം വെറും ഇടുങ്ങിയ പരിധിക്കുള്ളിൽ ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുൻവിധികൂടാതെ ജീവിക്കുന്നവൻ അവന്റെ മനസ്സിനെ വലയംചെയ്തിരുന്ന ഇരുമ്പുവേലിയിൽനിന്നും വിമുക്തനായവനാകുന്നു. നാം ഓരോരുത്തരും ലോകകാര്യങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അജ്ഞതകളും നമ്മെ വലയംചെയ്യുന്നുണ്ട്. കുടുംബപാരമ്പര്യം, ചെറുപ്രായത്തിലെ പരിശീലനം, നാം വളരുന്ന പശ്ചാത്തലം എന്നിവയെല്ലാം ഓരോ മുൻവിധി നമ്മിൽ അങ്കുരിപ്പിക്കും. അവയെ വേഗം ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് പ്രയാസമേറിയ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു സമ്മതിക്കണം.

ഒരു കൃഷ്ണീയപുരോഹിതന്റെ പുത്രൻ സ്വപിതാവിന്റെ ജോലിതന്നെ. സ്വീകരിക്കുവാൻ കാംക്ഷയുള്ളവനായിത്തീരുന്നു. അയാൾ ചെറുപ്പത്തിൽ വളരെ വന്ന ക്രൈസ്തവവിഭാഗത്തോടു പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയും അന്തരംഗത്തിൽ ഒരു മുൻവിധിയും അതിനനുക്രമമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. പുതിയ ചിന്തകളും അനുഭവങ്ങളും മതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്വാഭാപ്രായത്തിനു മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയേക്കാമെങ്കിലും സ്ഥായിയായ താല്പര്യം ബാല്യദശയിൽ പരിശീലിച്ച മതവിശ്വാസത്തിന്, അനുക്രമമായിരിക്കും. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ്, രാഷ്ട്രീയമായും സാമൂഹികമായും, സാഹിത്യപരമായും ഉള്ള കാര്യങ്ങളിലും മനുഷ്യർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ മതപരമായ കാര്യങ്ങൾക്കാണ് അധികംപേരും പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുന്നതെന്നുകൂടി എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മുൻവിധി രൂപമെടുക്കുന്നതു പലേ തരത്തിലാണ്. രണ്ടുപേർ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണമല്ലെ മൂന്നാമതൊരാളെപ്പറ്റി ദോഷാരോപണം ചെയ്ത് സ്നേഹിതനെ മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്നിരിക്കട്ടെ. പ്രസ്തുത ദോഷാരോപണം കേൾക്കുന്ന ആൾ, അയാളെപ്പറ്റി തെറ്റായി ധരിക്കുകയും അതിൽനിന്നും അയാളെപ്പറ്റി ഒരു മുൻവിധി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ആ വ്യക്തി തികഞ്ഞ ഒരു സൽഗുണസമ്പന്നനായിരിക്കും.

വ്യവസായകാര്യങ്ങളിലും മുൻവിധി വളരെ ദോഷം ചെയ്യുന്ന ഒന്നാണെന്നു നമുക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്.

വ്യാപാരങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടാൽ നഷ്ടം സംഭവിക്കുമെന്നു മുൻ
വിധി കല്പിക്കുന്ന ആളുകൾ ആ വക കാര്യങ്ങളിലൊന്നിലും
ഇടപെടാതെ വെറും മടിയന്മാരായി കാലം പ്രയോജന
രഹിതമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. കാലക്രമേണ അവർ ഭീരു
ക്കളായി പരിണമിക്കുകയും തലോരാ അവരുടെ ജീവിതം
ഒരു തികഞ്ഞ പരാജയമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.
പ്രതപ്ത, മേൽപ്പറഞ്ഞ മുൻവിധിക്ക് അടിമപ്പെടാതെ
വേണ്ടവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു ലോകരംഗത്തിൽ നല്ല
സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ കഴിയും.

മതപരമായും രാഷ്ട്രീയമായുമുള്ള കാര്യങ്ങളിലും മുൻ
വിധി വളരെ കഴുപ്പുണ്ടാക്കുക കാരണമാകുന്നു. നേതാക്ക
ന്മാരായിട്ടുള്ളവർ ചില രാഷ്ട്രീയാഭിമുഖങ്ങൾ വേദവാക്യം
പോലെ കരുതുന്നു. ലോകം എത്രകണ്ടു പുരോഗമിച്ചാലും
അവർ അവരുടെ ആദർശത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുന്നു.
പുരോഗമനവാദികൾ ഇക്കൂട്ടരെ തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതി
കരായി മുദ്രയടിക്കുന്നു. യാഥാസ്ഥിതികർ പുരോഗമന
വാദികളെ കൊള്ളരുത്താത്തവരായും കരുതുന്നു. ഈ വിപ
രീതാഭിമുഖങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സംഘട്ടനത്തിന്റെയും തന്മൂല
മുണ്ടാകുന്ന കലാപത്തിന്റെയും ഫലമായി യാതൊരു
രാഷ്ട്രത്തിനും സമാധാനപരമായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാൻ
സാദ്ധ്യമാകുന്നില്ല.

മേൽ പറയപ്പെട്ട കക്ഷികളിലൊന്നും ചേരാതെ
നില്ക്കുന്നവൻ മുൻവിധികൊണ്ടുള്ള അധികം ദോഷം അനു
ഭവിക്കുന്നില്ല. പരിതഃസ്ഥിതിയുടെ മാറ്റത്തിനനുസരണ

മായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുവെന്ന് മുൻവിധിയിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞ് അധികം ക്ലേശങ്ങളനുഭവിക്കാതെ ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

ഇന്നത്തെ യുവതീയുവാക്കന്മാർ വിവേചനാപൂർവ്വം ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിൽ ഇടവെട്ടുന്നപക്ഷം മുൻവിധി കൊണ്ടുള്ള അപകടങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ സാധിക്കും. പ്രായംചെന്നവരും പുരോഗതിക്കനുസരണമായി അവരുടെ ആശയങ്ങൾക്കു പുതുമകൊടുത്ത് പഴയ ആശയങ്ങളെ പുറംതള്ളി ജീവിതം വിജയപ്രദമാക്കേണ്ടതാണ്.

അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും ഉളവാകുന്ന മുൻവിധിയെ ഭൂരികരിക്കുവാൻ ഏതൊരു വ്യക്തിയും ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ജീവിതവ്യാപാരത്തിൽ ഏറ്റെടുക്കുന്നവർ ജാതിമതവിന്തയോടുകൂടി പെരുമാറുന്നത് തീരെ ഉചിതമല്ല. കാലത്തിന്റെ നീക്കം അനുസരിച്ച് ആശയങ്ങൾക്കു പുതുമയും പരിശുദ്ധിയും വരുത്തേണ്ടതാണ്. അനാചാരങ്ങളെയും അന്ധവിശ്വാസജടിലമായ നിയമസംഹിതകളെയും ഭൂരികരിക്കുവാൻ ഏവരും ശ്രമിച്ചാൽ, മുൻവിധി മൂലമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

മുൻവിധി, അഹങ്കാരവും സ്വയം പ്രശംസയും ഇടകലർന്നുള്ള സ്വഭാവത്തിൽനിന്നും രൂപം പ്രാപിക്കുന്ന

താണു്. പ്രസ്തുത മാനസികനിലയുള്ളവർക്കു് ഒരിക്കലും സന്തോഷകരമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ആയതിനാൽ ഏതൊരു കാര്യവും വിവേചനാപൂർവ്വം കൈകാര്യംചെയ്തു് ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തുകയല്ലാതെ മുൻകൂട്ടി തീർച്ചയെടുത്തു് അപകടം കൈവരിക്കാതിരിക്കാൻ എല്ലാവരും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

വക്രവീക്ഷണം (അവമേധനശീലം)

പ്രാപഞ്ചികമയ്യോദകളെ നിന്ദിക്കുകയും, ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയെയും സംശയദാഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവഗതിയെ *Cynicism* (വക്രവീക്ഷണം) എന്നു നാമകരണം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. സ്ഥിരതയില്ലായ്മയുടെയും, അപ്രാപ്തിയുടെയും മൂല്യനൂതയിൽനിന്നാണ് ഈ ഭ്രഷ്ടിച്ച വശം ഒരുവനിൽ ഉൽഭൂതമാവുന്നത്. ഇക്കൂട്ടർ ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ വിലങ്ങുതടികളാവുകയല്ലാതെ, ഉപകാരികളായി രരിക്കലും കാണപ്പെടുന്നില്ല. സ്വന്തമായിട്ടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വബോധമില്ലായ്മകൊണ്ടാണ് ഈ വക ഭ്രഷ്ടിച്ച മനഃസ്ഥിതിക്ക് ഇവർ അടിമകളാവുന്നത്. കൈവിറയ്ക്കാതിരിക്കുവാൻ വിലങ്ങു സ്വീകരിക്കുന്നപോലെയാണ് ഇത്തരക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയോടുകൂടി സകലതും സംശയിക്കുന്ന സ്വഭാവഗതി ക്ഷന്തവ്യമെന്നു ചിലർക്കു തോന്നിയേക്കാം. യഥാർത്ഥസത്യങ്ങളെ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ നികൃഷ്ടസ്വഭാവം ഒരുവനിൽ ഉണ്ടാവുന്നതെന്നു സൂക്ഷിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. സംശയദാഷ്ടിയോടുകൂടി ലോകവ്യാപാരത്തിലിടപെടുന്നവനു വിജയം കൈവരിക്കുക സുഗമമായ ഒരു കാര്യമല്ല. യഥാർത്ഥസംഗതികളെ

മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനും നിഷിദ്ധമായതിനെ സ്വീകരിക്കുവാ
നുള്ള പ്രേരണാശക്തി വലിച്ചു മനഃശക്തി ഇല്ലാതാവുന്ന
തിനും ഇതു കാരണമായിത്തീരുന്നു. വ്യക്തിക്കു വ്യക്ത
യോടും രാഷ്ട്രത്തിനു രാഷ്ട്രത്തോടുമുള്ള സംശയത്തിനു
നിദാനമായും ഈ വിലക്കുണസപഭാവം കരുതപ്പെടുമ്പോരു
ന്നുണ്ട്. സന്മാർഗ്ഗചിന്തയുടെയും സഭാചാരനിഷ്ഠയുടെയും
കണ്ഠകോടാലികളായി ഇത്തരം സ്വഭാവമുള്ളവർ ജീവിതം
നയിക്കുന്നു.

അക്രമങ്ങളും അനീതികളും വർദ്ധിക്കുന്നത് വക്ര
ബുദ്ധിയോടുകൂടിയുള്ള പെരുമാറ്റംകൊണ്ടാണ്. ഇത്തര
ത്തിലുള്ള പെരുമാറ്റം നിമിത്തം കഴിഞ്ഞ ഭോകമഹാ
യുദ്ധങ്ങൾക്കുശേഷമുണ്ടായ വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾ ഏതൊരു
മെന്ന് ഒന്നു പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ ആരും അമ്പരന്നു
പോവുകതന്നെചെയ്യും.

വാണിജ്യത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തികൾക്കു മുൻ
പറഞ്ഞ ഭുഷിച്ച മനഃസ്ഥിതി ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ചിന്നീ
ടുണ്ടാവുന്ന ഭരന്തരഫലങ്ങൾ അചിന്ത്യങ്ങളാകുന്നു. ഇന്ന
ത്തെ കരിഞ്ചന്തപ്രസ്ഥാനം അതിനു മതിയായ ഒരു ഉദാ
ഹരണമാണ്. ഇന്ന് ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തെയും,
അതിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെ അശേഷം ചിന്തിക്കാതെ
തച്ചുടയ്ക്കാൻ കരിക്കാലികൾ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന കാഴ്ച
നിത്യസംഭവങ്ങളിലൊന്നല്ലയോ? അമിതലാഭമെടുക്കുന്ന
വർ വിശാലമനഃസ്ഥിതിയോടുകൂടി ഒന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കട്ടെ
അവരുടെ പ്രവൃത്തി ഏതൊരു നിതിപൂർവ്വകമാണെന്നു.
തികഞ്ഞ വക്രബുദ്ധിയിൽനിന്നുമാണ് ഈ അമിതലാഭം
അവർ കരസ്ഥമാക്കുന്നത്.

വക്രതയുടെയും അവിശ്വാസത്തിന്റെയും വർണ്ണവി
 ലാൺ സകല കലാപങ്ങളും രൂപമെടുക്കുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ
 ലോകമഹായുദ്ധങ്ങൾ അതിൻ ശരിയായ തെളിവാണ്. യുദ്ധാനന്തരം പലേ നേട്ടങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാ
 തിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. തൊഴിലാളികൾക്കു ന്യായമായ
 കൂലി കിട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ
 കണക്കു പറഞ്ഞു വാങ്ങിക്കുവാനുള്ള തന്റേടം ഇന്നു്
 ആരിലും കാണുന്നുണ്ടു്. ജോലി ചെയ്തു ജീവിക്കുക അഭി
 മാനകരമായി ഇന്നു് ആരും കരുതിപ്പോരുന്നണ്ടു്. പക്ഷേ
 അക്രമപ്രസക്തമായ ഉല്പമങ്ങൾ അസ്ഥാനത്തിൽ കലാശി
 കുന്നു എന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

എന്നാൽ അവശതയനുഭവിക്കുന്നവരെയും അശര
 ണരെയും വേണ്ടത്ര ഇന്നത്തെ ലോകം ബഹുമാനിക്ക
 ന്നണ്ടോ എന്ന കാര്യം സംശയത്തിലാണ്. നമ്മുടെ
 നിത്യജീവിതത്തിൽ അനുഷ്ടിക്കേണ്ട ആചാരങ്ങളും മര്യാദ
 കളും ഇന്നു് അധഃപതിച്ചുവരികയാണ്. സ്ത്രീകൾക്കു
 മുൻഗണനയും മറ്റും കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇന്നും
 അധികം പേരും അനാസ്ഥ കാണിച്ചുവരുന്നു. ഇതു്
 സമുദായത്തെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു തീരാവ്യാധിയെന്ന
 ല്ലാതെ എന്താണു പറയേണ്ടതു്! ഉദ്ദേശരഹിതമായ
 ജീവിതം അത്ഭമമില്ലാത്ത ഒന്നാണ്. മാനമര്യാദകളെ
 അനുസരിക്കാതെ വക്രബുദ്ധിയോടും നിന്ദാസപഭാവത്തോടും
 വർത്തിക്കുന്ന സമുദായം കാലതാമസംകൂടാതെ അധഃപതി
 ക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

സാമ്പത്തികാധിപത്യത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിന് ധനതപശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന പദ്ധതികൾ അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ ശാഖിലമായ വിശ്വാസം വീണ്ടും ഉദയംചെയ്തുകിലേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വ്യവസായപുരോഗതിക്കുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിന് അഭിമാനവും നിപുണതയും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. തൊഴിൽപരമായും മറ്റുമുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ വ്യവസായവിദഗ്ദ്ധന്മാർ നമുക്ക് ഉപദേശിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു തൊഴിലാളിയും മുതലാളിയും രഞ്ജിപ്പായി കഴിയുന്നതിനും മുതലാളിക്കു ന്യായമായ ആദായവും തൊഴിലാളിക്കു ശരിയായ വേതനവും ലഭിക്കുന്നതിനും സാദ്ധ്യതകൾ വളരെയധികമുണ്ട്. തൊഴിലാളിക്കുള്ള ജോലിസമയത്തിന്റെ പരിധി, വിദ്യാഭ്യാസപരമായും ആരോഗ്യപരമായുമുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള സൗജീകരണങ്ങൾ, അവരുടെ കുടുംബാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മറ്റു സൗകര്യങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാംതന്നെ വേണ്ടത്ര മുൻകരുതലുകൾ ഇന്നു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ പുനരുദ്ധരിക്കേണ്ടതു് മനുഷ്യനുമനുഷ്യനിലുള്ള വിശ്വാസമാണ്. അല്ലാതെ തൊഴിലാളിയും മുതലാളിയും തമ്മിലുള്ള അവിശ്വാസം മാറിയാൽ ചോരാ. തൊഴിലാളിക്കു തൊഴിലാളിയോടും മുതലാളിക്കു മുതലാളിയോടും വിശ്വാസം ഉണ്ടാകുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ മനുഷ്യർക്കു അവനവനിൽതന്നെയുള്ള വിശ്വാസവും രൂഢമൂലമാകേണ്ടതാണ്.

സംശയസ്വഭാവവും സൽഗുണനിദയംകൊണ്ട് അധഃ
 പതിച്ച ഒരു സമുദായത്തിന് വ്യവസായപദ്ധതികൾ നിശ്ച
 യിക്കുന്ന പ്രതിവിധികൾ ഫലപ്രദമാകയില്ല. പ്രസ്തുത
 സമുദായം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രാഷ്ട്രത്തിലെ ഭരണാധികാരി
 കൾ ആദ്യമായി ശ്രമിക്കേണ്ടത് ആ ജനതതിയുടെ മാന
 സികമായ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടിയാണ്.

ജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടണമെങ്കിൽ ജീവിതത്തിൽ
 നാം വിശ്വസിക്കണം എന്നാണ് ഭീഷ്മദർശിയായ ഒരു
 തത്വചിന്തകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അവിശ്വാസികൾ
 ജീവിക്കുവാനുള്ള അവകാശം ഇല്ലെന്നതന്നെ പഠയാം.
 ഇന്നു പലർക്കും ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസമില്ലാതായി തീർന്നി
 രിക്കുകയാണ്. മഹാനാശങ്ങളുടെ ചരിത്രം ശരിയാംവണ്ണം
 മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവർ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒട്ടും
 അവിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു കാണുവാൻ കഴിയും.

ധാർമ്മികബോധം

രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധി മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ ഉൽകൃഷ്ടോദ്ദേശത്തിൽ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു. മനുഷ്യഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒട്ടുംതന്നെ സംശയിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം സൽഗുണനിന്ദകനോ വക്രബുദ്ധിയോ ആയിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ആരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണല്ലോ. ധീരതയോടും ആത്മവിശ്വാസത്തോടും കൂടി അദ്ദേഹം സമുദായസേവനത്തിനു സന്നദ്ധനായി. ദരിദ്രലക്ഷ്യങ്ങളോടൊത്തു ജീവിച്ചു. ലോകവാസികളാകമാനം ആ പൂജ്യപാദന്റെ തത്വങ്ങളിൽ രോമാഞ്ചംകൊള്ളുകയാണു്. ഇന്നു് എത്രയെത്ര സ്റ്റാരകങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നു! ആത്മീയശക്തിയിലും അഹിംസയിലും അദ്ദേഹത്തിനുള്ള വിശ്വാസത്തെ വിലമതിക്കുവാൻ ആർക്കാണു സാധിക്കുന്നതു്? താൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ച പരമോൽകൃഷ്ടതത്വങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്വജീവിതം അദ്ദേഹം അർപ്പിച്ചു. ഒന്നിലും അദ്ദേഹത്തിനു തെല്ലും അവിശ്വാസമില്ലായിരുന്നു. ആ പുണ്യപുരുഷൻ മനുഷ്യരുടെ ഗുണത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

സാമ്പത്തികപുരോഗതി അഭിലഷിക്കുന്നവരെല്ലാം ധാർമ്മികവും ആദ്ധ്യാത്മികവുമായ ചുമതലകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ നിഷ്കഷ്ടയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാണു്. രാഷ്ട്രീയ

ചിന്തകൾ ഉത്തമവും ആദർശശുദ്ധിയുള്ളവയുമായിരിക്കണം. നൂതനചിന്തകൾ ജനതതിയുടെ പാവനമായ വാസനകളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ആദർശസമ്പൂർണ്ണവും മാർദ്ദഭർകവും ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേക, വർഗ്ഗീയവും സ്വാതന്ത്ര്യപരവുമായിരുന്നാൽ ഗുണത്തേക്കാളധികം ദോഷം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈവിധത്തിലുള്ള നല്ല മാതൃകകൾ വന്നാൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും വ്യവസായധരന്മാരും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രതിവിധികളും ഉപദേശങ്ങളും സഫലമാകാതെയിരിക്കയില്ല.

ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രധാനമന്ത്രി നിയമസഭാസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് പ്രസ്താവിച്ചതു ഇപ്രകാരമാണ്. “ബുദ്ധിയും ശരിയായ ജാഗ്രതയും ചിന്താശീലവുമുള്ള സാമാജികന്മാരാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നിയമസഭ അധികമധികം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് രാജ്യത്തിൽ സത്പ്രസന്ധന്മാരായ നേതാക്കന്മാരെയും ജനങ്ങൾക്കു സുരക്ഷിതമായി കാലയാപനം ചെയ്യുവാനുതകുന്ന പശ്ചാത്തലത്തെയും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ലോകത്തെ സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിലാണ്.” യശഃശരീരികളായ ലോകമാനന്ദിനികൻ, മഹാത്മാഗാന്ധി, പണ്ഡിറ്റ് മോട്ടിലാൽനെഹറു, ചിത്തരഞ്ജൻദാസ്, മെഗലാനാമഹമ്മദാലി, ഷെരക്കത്താലി, ലാലാലജ് പത്റാലി, വിതൽബായ് പട്ടേൽ മുതലായ മഹാത്മാർ വഹിച്ച നേതൃത്വവും സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങളും എത്രയോ പാവനവും സ്വാതന്ത്ര്യരഹിതവുമായിരുന്നുവെന്നു ചിന്തിക്കുക! അവരുടെ സമകാലീനകേന്ദ്രങ്ങളു ചിന്താമികൾക്കും നല്ലിയ പ്രേരണ എത്രകണ്ടു മഹത്തരമാണ് ?

നമ്മുടെ നാട്ടിലേക്കും കാര്യം ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിശ്വവിശ്രുതമായ വൈക്കം സത്യഗ്രാമം, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉത്തരവാദിഭരണപ്രസ്ഥാനം മുതലായവയും ചരിത്രത്തിൽ സുവണ്ണലിപികളാൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട ധീരകൃത്യങ്ങളാണ്. ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പിന്നിൽ നിന്നു പ്രചോദനം നൽകിയ ആത്മീയചൈതന്യം എത്ര കണ്ടു മഹത്തരമായിരിക്കുന്നു.

പൗരസഹായസംഗ്രഹത്തെ അടിച്ചമർത്തിക്കൊണ്ടു മുന്നോട്ടുപോയ ആ ഏകശാസനഭരണം ഇന്നു തകർന്നു നാമാവശേഷമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. പഴയ അമുട്ടക്കവും ഐക്യവും അക്രമരാഹിത്യവും നശിച്ചുപോയാൽ വീണ്ടും സമാധാനജീവിതം അധഃപതിച്ചുപോകുന്നതാണ്.

ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിലുള്ള വിഷമപ്രശ്നങ്ങളെ തരണംചെയ്യണമെങ്കിൽ ജീവിതോദ്ദേശത്തിലുള്ള നഷ്ടമായ വിശ്വാസം വീണ്ടും അധീനതയിലാവണം. വക്രബുദ്ധിയും നിന്ദാസ്വഭാവവും എന്നെന്നേക്കുമായി മാറണം. സമസ്തജീവിയായ മനുഷ്യനെ നാശമേതുവായി ഗണിക്കാതെ പരസ്പരവിശ്വാസവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടാവണം. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു നില കൈവരാതെ കേവലം സാമ്പത്തികോന്നമനത്തിനുള്ള പ്രതിവിധികൾകൊണ്ടുമാത്രം വലിയ പ്രയത്നം ഉണ്ടാവാൻ പ്രയാസമാണ്. വിശ്വാസത്തോടും സ്ഥിരതയോടും യത്നിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിരാശാഗതത്തിലേക്കു നിപതിക്കുമല്ലാതെ തരമില്ല.

ആററുബോംബിന്റെ ശക്തിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു് എന്തെല്ലാമാണു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന

തെന്ന് ഉൽഘോഷിക്കുവാൻ കഴിവില്ലെങ്കിൽ ദീർഘദർശികളെ പ്രവാചകരെ ഇതുവരെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ജനകീയഭരണം പ്രബലതയിൽ വന്നുപോന്നിരിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഭരണാധികാരികളുടെയും നേതാക്കന്മാരുടെയും അനവേക്ഷണീയമായ കർതവ്യം, ധർമ്മവും സത്യവും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമ്പാദ്യബോധത്തിൽ വരുത്തുകയെന്നുള്ളതാകുന്നു. “ധർമ്മോസ്തുൽ കലദൈവതം” എന്ന മഹനീയാദർശമായിരിക്കണം ഏതൊരു വ്യക്തിയും പരിപാലിക്കേണ്ടതു്. സ്വതന്ത്രയിൻഡ്യയുടെ ആദർശവചനവും “സത്യമേവ ജയതി” എന്നാണല്ലോ. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രപിതാവിന്റെ മദ്രാവാക്യവും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു എന്നുള്ളതിൽനിന്നും അതിന്റെ മഹത്വം നമുക്കു ഓർമ്മിക്കാവുന്നതാണ്.

നൂതനമായി ജന്മമെടുക്കുന്ന ഐക്യകേരളത്തിന്റെ ആദർശം എന്തായിരിക്കണമെന്നു നമുക്കു ചിന്തിക്കാം. കേരളീയരായ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഉത്തമവും ആദർശസമ്പന്നവും ആയിരിക്കണം. ഇന്ന് അവശതയനുഭവിച്ച് അന്ധകാരത്തിലാണ്ടു കിടക്കുന്ന ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ഉന്നമനമായിരിക്കണം നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. സാമ്പ്രതികമായ ജീവിതസൗഖ്യം ലഭ്യമാവുന്നതിന് അനുയോജ്യമായ ഒരു സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയും ഇവിടെ രൂപമെടുക്കേണ്ടതു തികച്ചും അത്യാവശ്യമാണ്. അപ്രകാരം സാഹോദര്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സമതപസുന്ദരമായ ഭാവി കൈവരട്ടെ എന്നു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ശാന്തത

വ്യവസായപരമായും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യ സന്ധികളെപ്പറ്റി മുൻ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കാര്യം കോളം കഴിഞ്ഞാൽ അന്തരീക്ഷം ശാന്തമാവുന്നതുപോലെ വൈഷമ്യമേറിയ പ്രശ്നങ്ങളെ വിവേചനാപൂർവ്വം നേരിടുന്നപക്ഷം അവസാനം ശുഭമായിരിക്കും.

നമ്മുടെ ജീവിതകാലത്തിലെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളെയും ശരിയായി അപഗ്രഥനം ചെയ്തു നോക്കിയാൽ ഓരോ ഘട്ടത്തിനും ചില പ്രത്യേകസ്വഭാവമുള്ളതായി അനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. അനന്തമായ പ്രതീക്ഷകൾ രൂപമെടുക്കുന്ന ഒരു ദശാസന്ധിയാണ് യൗവനം. മത്സരബുദ്ധിയോടു കൂടിയ ജീവിതരീതിയാണ് അക്കാലങ്ങൾ ആരും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ശാന്തമായി ചിന്തിക്കുവാനോ പ്രവർത്തിക്കുവാനോ ഉള്ള പകപതയില്ലായ്മ നിമിത്തമാണ് മുൻപറഞ്ഞ സ്വഭാവരീതി ആരിലും അച്ഛോൾ ദൃശ്യമാവുന്നത്. മദ്ധ്യ പ്രായത്തിൽ ഏറെക്കുറെ പകപതയും, തന്മൂലം സംഭവപരമ്പരകളെ ക്ഷമാപൂർവ്വം നേരിടുന്നതിനതക്ക ശാന്തശീലവും കൈവരുന്നു. വാർദ്ധക്യകാലമാവുന്നതോടുകൂടി ഒരാൾ ഒരു തികഞ്ഞ ശാന്തശീലനായി പരിണമിക്കുന്നു. ഭൂതകാലത്തിലെ നേട്ടങ്ങൾ, ഓരോ വ്യക്തിക്കും വന്നു

ചേർന്ന മഹത്വം തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു
 ആനന്ദിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ജാഗ്രത വാൽകൃശേയിൽ ഉണ്ടാ
 യിരിക്കും.

ഏതൊരു യുവാവിനും യുവതിക്കും, വേണ്ടത്ര ശുഷ്കാ
 ന്തിയും മനസ്സൈവമുമാം ഉണ്ടെങ്കിൽ എത്ര പ്രയാസമേറിയ
 കാര്യങ്ങളും സാധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം സുലഭമാണ്.
 ധനകാര്യം, വാണിജ്യം, വ്യവസായം എന്നിവ ഈ
 നവീനലോകത്തിൽ ആർക്കും കർതൃകയോ തറവാടുവകയോ
 അല്ല. സ്ഥിരപരിശ്രമവും സാമർത്ഥ്യവുമുണ്ടെങ്കിൽ
 നിശ്ചിതലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിന് യാതൊരു
 പ്രയാസവും നേരിടുന്നതല്ല. കലാശാലകളിലുള്ള അല്പ
 സന്ദേശം ഖിരമോ ഒന്നും ഈവക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു
 പ്രതിബന്ധമാവുന്നതുമല്ല. ആർക്കും യഥേഷ്ടം പരസഹായ
 മെന്പേ ഇടപെട്ടു വിജയം കൈവരിക്കാം. ഉത്സാഹ
 ശീലവും മിതവ്യയവും വിജയപ്രാപ്തിക്കുള്ള അനുപേക്ഷ
 നീയമായ ഘടകങ്ങളാണ്. അഹങ്കാരിക്കോ ഭീരു
 വിനോ പ്രവർത്തിച്ചു നന്നാകുവാനുള്ള സാദ്ധ്യത വിരളമാ
 യിരിക്കും. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെപ്പറ്റി നല്ല
 പഴക്കവും തഴക്കവുമുള്ള പലേ മഹാനായുടെയും അഭി
 പ്രായം യൗവനദശയിൽ ഏതു വൻകാര്യവും സാധിക്കാ
 മെന്നാണ്. അനാവശ്യമായ വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമയാവു
 ന്നതു് അപകടബുദ്ധികളുടെ ലക്ഷണമാണ്. അനുഭവങ്ങ
 ലിൽനിന്നുമുള്ള ആത്മസ്മരണകൾ, ആപലകരമായ ഉദ്യമ
 ങ്ങളിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയും വ്യാപാരപരമായും മറ്റും
 നേരിടുന്ന ദുഃഖസന്ധികളെ യഥായോഗ്യം നേരിടുന്നതി

നുള്ള ത്രാണി ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. യഥാർത്ഥമായ ആനന്ദം ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നത് പ്രായേണ ഏതൊന്നിന്റെയും അന്ത്യഘട്ടത്തിലാകുന്നു.

സുഖപ്രദായകമായ സജ്ജീകരണങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽമാത്രം ആനന്ദം ലഭ്യമായി എന്നു വരുന്നതല്ല. ശരിയായ ആനന്ദം പ്രവർത്തനഫലമായി ഉണ്ടാവുന്നതാകുന്നു. ഒരുവൻ മറ്റൊരുവനെക്കാൾ സാമ്പത്തികമായോ ആരോഗ്യപരമായോ മികച്ച നിലയിൽ എത്തി എന്നുവരാം. പക്ഷേ ചെറു അലസമായി ജീവിതം നയിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ ജീവിതം ഉദ്ദേശരഹിതമായിത്തീരും. തന്മൂലം ആനന്ദത്തിന്റെ കണികപ്പോലും അനുഭവിക്കുവാൻ അവനു സാധിക്കുന്നില്ല. പ്രവർത്തനഫലമായുണ്ടാവുന്ന താല്ക്കാലികമായ ഓരോ വിജയത്തിലും സന്തോഷിക്കുകയും അടുത്ത പടിയിലേക്കു കടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയുമാണ് മനുഷ്യ ധർമ്മം. അല്ലാതെ ഒന്നിലും സംതൃപ്തി ലഭിക്കാതെ മുന്നോട്ടു പോവുന്നത് ആശാസ്യമല്ല.

ഒരുവന്റെ അവസാനനിമിഷംവരെ അവനെ ഭാഗ്യവാനായി കരുതുന്നത് തെറ്റാണെന്നാണ് ഗ്രീസിലെ ജ്ഞാനിയായ സോളൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ലിഡിയായിലെ ക്രീസസ് രാജാവിന്റെ ഭാര്യയായ അന്ത്യമുൻപറഞ്ഞ അഭിപ്രായഗതിക്ക് ഉപോൽബലകമാണല്ലോ. വിജയസമ്പാദനത്തിന്റെ പരിധി അവാച്യമായതുകൊണ്ട് ആരും പൂർണ്ണവിജയത്തിൽ എത്തിയെന്നു പറയാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല എന്നാണ് മറ്റു ചില തത്വജ്ഞാനികളുടെ അഭിപ്രായം.

ധനപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ വിജയം വരിക്കുകയെന്നുള്ളതു് യേശുവനക്കാരായിട്ടുള്ളവരുടെ ഒരു പ്രത്യേക ചുമതലയാകുന്നു. മദ്ധ്യപ്രായം തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു് ഒരുവൻ ധനകാര്യത്തിൽ വിജയം നേടിയില്ലെങ്കിൽ വിജയം എന്ന പദത്തിന്റെ വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നവൻ സാധ്യമല്ല.

ഇന്നത്തെ യുവലോകത്തോടു് ആരും നടത്തേണ്ട ആ ഘടനം യേശുവനത്തിൽ വിജയം കൈവരിക്കുകയെന്നുള്ളതാകുന്നു. അപ്രാപ്തനായ ഒരുവൻ ഏതെങ്കിലും സാഹചര്യത്തിൽ പണക്കാരനായി തീർന്നാൽതന്നെയും ആ ധനം യഥാവിധി വ്യയംചെയ്യുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ പരാജയമടയുന്നു. എന്നാൽ പ്രാപ്തനായ ഒരുവനെങ്കിൽ, സമ്പാദിച്ച പണത്തെ ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സന്ദർഭംകൊടുക്കുകയില്ല.

കശാഗ്രബുദ്ധിയായ ഒരു പരീക്ഷകൻ പറയുന്നതു് അതിരില്ലാതെ സാധനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നാകുന്നു. ലൌകികമായ സമ്പത്തും അധികാരങ്ങളും മറ്റും ആനന്ദം പ്രദാനംചെയ്യുന്ന ഉപാധികളായി കരുതപ്പെടുന്നു. പണസമ്പാദനത്തിനുള്ള ഉഴുജപസുപലമായ പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ ജീവിതം ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു് തീരെ ഉന്മേഷരഹിതമായിത്തീരുന്നതാണ്.

യേശുവനകാലത്തു വിവേചനാപൂർവ്വം പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ ഒരുവന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ പരാജയത്തിൽ

കലാശിക്കുന്നതാണ്. ആരംഭകാലത്തു് സപാത്മതലൂര
 നാരായ പലേ സൂതീപാഠകന്മാരും നമ്മേ സമീപിച്ചു
 എന്നുവരാം. അവരുടെ വഞ്ചനകളിൽ അകപ്പെട്ടു്
 ജീവിതം പാഴാക്കാതിരിക്കുവാൻ തക്ക വിവേചനാശക്തി
 നാം സപായത്തമാക്കേണ്ടതാണ്. ലോകൈകവിശ്രുത
 നായ നെപ്പോളിയന്റെ ജീവചരിത്രം ഒന്നു പരിശോധിച്ചു
 നോക്കുക. അജയ്യനായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആ വീര
 കേസരിയും ഒടുവിൽ വഞ്ചനമൂലം പരാജയം അടയേണ്ടി
 വന്നു. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീർഘദർശനത്തിന്റെ
 വൈകല്യംകൊണ്ടു സംഭവിച്ചതാണ്.

വ്യാപാരകാര്യത്തിൽനിന്നോ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ
 നിന്നോ പിരിയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്ന വ്യക്തികൾ അവരുടെ
 അഭിരുചിക്കനുസരണമായി മറ്റു പലതികൾ സ്വീകരി
 ക്കുന്നതു തികച്ചും നല്ലതാണ്. ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിനും
 ചൊതുജനസേവനം കൂടുതൽ ആകർഷണീയവും മഹത്തരവു
 മാണ്. രാഷ്ട്രീയസേവനം, പത്രപ്രവർത്തനം, ധർമ്മസ്ഥാ
 പനസംരക്ഷണം എന്നിതുപ്രാദി കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോരു
 ത്തരും മുന്നോട്ടുവരാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. “പരോപ
 കാരാത്മമിദം ശരീരം” എന്നാണല്ലോ മഹദ്വചനം.
 ബിസിനസ്സും ധാർമികപരമായ കാര്യങ്ങളും വിഭിന്നസ്വ
 ഭാവമുള്ള രണ്ടു പ്രത്യേകഘടകങ്ങളാണ്. ധാർമികസേ
 വനം, ആരുടെയും ലാഭനഷ്ടത്തേയോ ജീവഹാനിയേയോ
 ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. തക്കതായ സമയത്തു് ബിസിനസ്സിൽ
 നിന്നും വിരമിച്ചു് ഇതരപലതികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു
 സമുചിതവും ശ്രേയസ്കരവുമായ കാര്യമാണ്.

ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ക്രമാനുഗതമായ വളർച്ചക്ക് ഇപ്രകാരം സേവനസന്നദ്ധതയുള്ള ഏതാനും ആളുകൾക്കുടിയേ കഴിയും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പതിനെട്ടാം പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടുകൾ ജന്മിമാരുടെ പ്രാബല്യകാലമായിരുന്നു. അന്നത്തെ ഭരണകൂടത്തിന് അവരുടെ സഹായം അപരിത്യാജ്യവുമായിരുന്നു. പക്ഷേ കാലത്തിന്റെ നീക്കത്തിൽ അവരുടെ പ്രാബല്യം നിശ്ശേഷം നശിച്ചു താറുമാറായി. ഇന്നു തൊഴിലാളിയുടെ കാലമായിരിക്കുന്നു. ജന്മിമനോഭാവത്തിന് അനുകൂലമല്ലാത്ത ഭരണകൂടവും രൂപീകൃതമായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഭാരതഭൂമിയിലും ഇന്നു സാധാരണക്കാരന്റെ ഗവണ്മെന്റാണ് ഭരണം നടത്തുന്നത്. സാമൂഹ്യമായ അഭ്യുന്നതിയല്ലാതെ സ്വാതന്ത്ര്യമതികളായ വ്യക്തികളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ അവിടെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ആവശ്യത്തിനുതക്ക പണം സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം വീണ്ടും കൂടുതൽ പണം സ്വായത്തമാക്കിവയ്ക്കുന്നത് സ്വാതന്ത്ര്യയുടെ മൂല്യനശ്യാവസ്ഥയായി കരുതേണ്ടതാണ്. അപ്രകാരമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ തടയുവാൻ ഏതൊരു പൗരനും തയ്യാറാവണം.

ജനകീയഭരണം കൈവന്നിരിക്കുന്ന ഈ നവയുഗത്തിൽ യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെ കർത്തവ്യനിർവ്വഹണം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അഴിമതിയോടും അക്രമത്തോടും സമാധാനമായി പോരാടുവാൻ അവർ കടമപ്പെട്ടവരാണ്. പുരോഗമനാചാരങ്ങൾ

ഏതൊരു വ്യക്തിക്കും അനുപേക്ഷണീയമാകുന്നു. മിതമായ ജീവിതരീതിയും നിരന്തരമായ പരിശ്രമവും ആരെയും വിജയത്തിൽ എത്തിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിൽനിന്നുളവാകുന്ന ആനന്ദം അനുശ്ചരവും പരിപാവനവുമാണ്. ആ മഹത്തരമായ ആനന്ദം അനുഭവിക്കുവാൻ സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടുകൂടി നമുക്കു പരിശ്രമിക്കാം.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY

KOTTAYAM

Cl. No. 301.....

Acc. No. 83500.....

This book should be returned on or before
the date last stamped below.

22 OCT 1985

30 MAY 1989

- 2 JAN 1990

- 6 DEC 1995

21 JAN 1999

If the book is not returned on due date a
fine of 5 Ps. (Five) per day will be charged.

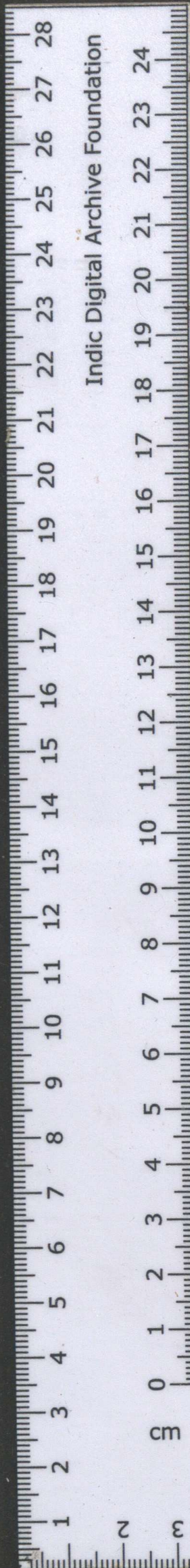
301

83500

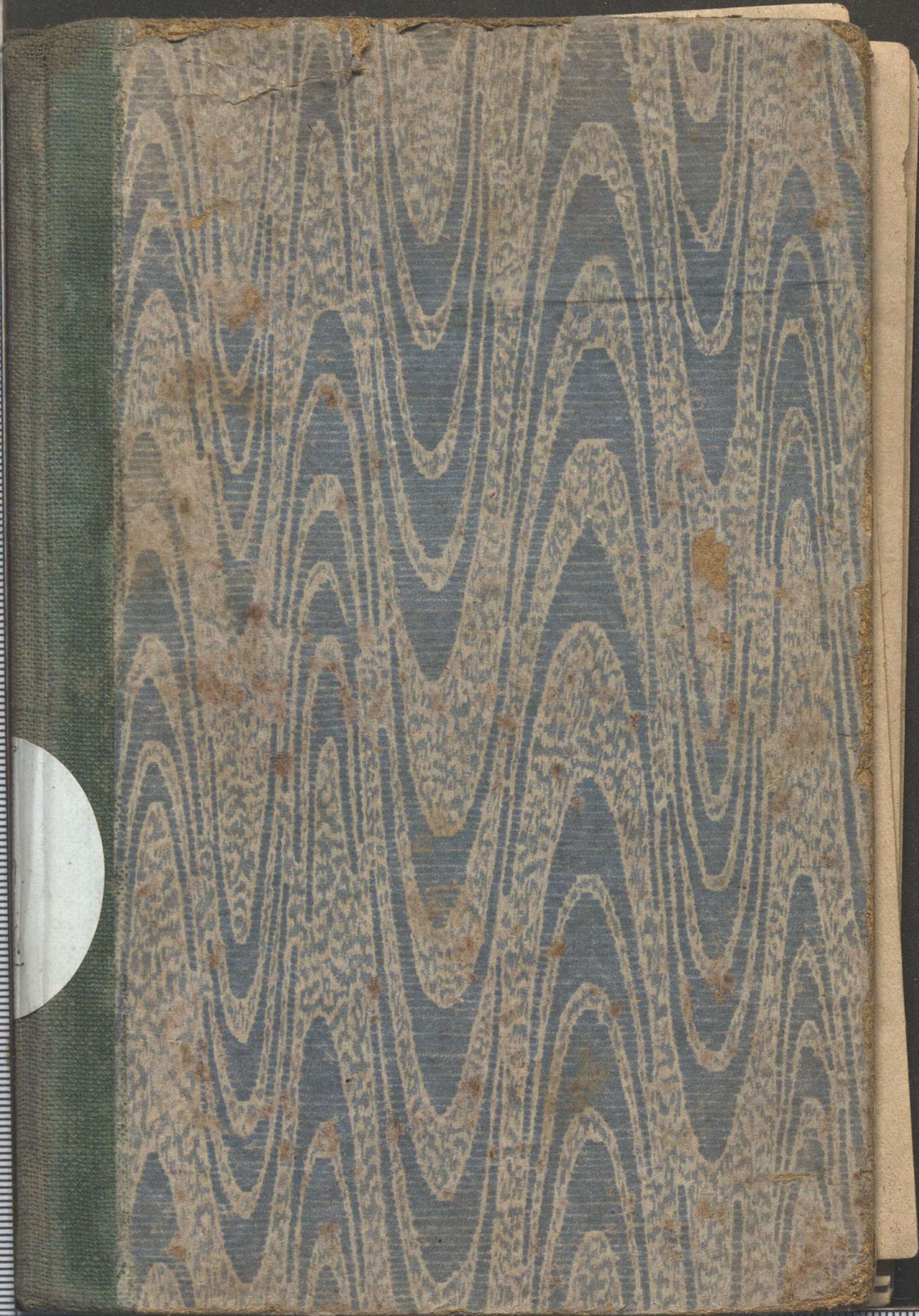
മാമ്മൻ. കെ

സംസ്ഥാനിക വിജ്ഞാപനം

Indic Digital Archive Foundation

gpura.org

